

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

99

JOI
18 APRILIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

AU MAI RĂMAS PATRU ECHIBE ÎN CUPA ROMÂNIEI:

VAGONUL ARAD

PROGRESUL

DINAMO BUCUREȘTI

RAPID

CINE VA JUCA
ÎN FINALĂ

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara

Dirză apărarea echipei Steaua (Hălmăgeanu - 6 și Jenei - 3) și totuși Progresul (Mateianu - stînga și Oaidă, în tricouri albe) au realizat spectaculoasa performanță de a elimina echipa militară cu 2-1 din „Cupa României”!

Foto: S. BRAȘOVEANU

TURNEE PESTE HOTARE

Rapid în Algeria

Campioana țării Rapid București, dînd curs unei invitații primite din Africa, va susține două partide în Algeria, la Alger și Oran. Întîlnirile sînt fixate la datele de 11 și 14 mai.

Dinamo Bacău în Polonia

La aceleași date (11 și 14 mai) va juca peste hotare și Dinamo Bacău. Formația băcăuană a fost invitată în Polonia unde va întîlni adversari care n-au fost încă fixați.

Pagina 3

O selecție curajoasă asigură viitorul echipei naționale

Paginile 6-7

Însemnările reporterilor noștri după etapa a 19-a a Diviziei A

Pagina 9

Interviu cu SANTIAGO BERNABEU președintele lui Real Madrid

Loturile reprezentative pentru jocurile cu Austria și Polonia

PENTRU MECIUL CU AUSTRIA (1 mai, la Linz): COMAN, Răducanu, Datcu — SĂTMĂREANU, Ivănescu, BARBU, HALMĂGEANU, Mocanu, DELEANU — DOBRIN, Dumitriu III, DINU (Dinamo Buc.) — PIRCALAB, Sasu, GROZEA, IONESCU, Kallo, ȚĂRĂLUNGĂ, Oblemenco.

Jucătorii ale căror nume sînt scrise cu majuscule alcătuiesc formația preconizată să fie opusă austriecilor. Rămîn în continuare în observarea comisiei de selecție M. Ionescu, Nunweiler IV, Dumitriu II, Dumitru, Iancu.

PENTRU JOCUL CU POLONIA—tineret (1 mai la Olsztyn): Păciulete, Jercan, Radu (F.C. Argeș), Kiss, D. Ene, Dembrowschi (Dinamo Bacău), Cretu, Moldovan, Coman, Anca („U” Cluj), Oprea („U” Craiova), Boc, Lucescu, Sălceanu (Dinamo Buc.), N. Ionescu, Dîncuță, Opreșan, Alexiu (Petrolul), Pop, Dumitru (Rapid), Rotaru, Tătaru II (Steaua), Schiopu (U.T.A.).

O SELECȚIE CURAJOASĂ ASIGURĂ VIITORUL ECHIEI NAȚIONALE!

Preocuparea pentru echipa națională găsește un ecou crescând în coloanele de sport ale ziarelor și revistelor și în opinia publică sportivă interesată în alcătuirea unei echipe a României cu adevărat reprezentativă a talentului și capacității actuale a fotbalistilor noștri.

Întotdeauna iubitorii fotbalului au urmărit cu pasiune pregătirea echipei naționale din dorința legitimă de a vedea reprezentativa țării manifestându-se în jocurile internaționale amicale și oficiale cu prestanță, cu un nivel de joc modern, înregistrând rezultate onorabile. Din păcate, fotbalistii noștri care au îmbrăcat până acum tricourile echipei naționale mai mult au deosebit decât au satisfăcut. Unele succese s-au dovedit efemere, umbrite repede de eșecuri. Înfringerile, în special aceea de la Zürich din partida cu Elveția, au creat un climat alit de defavorabil fotbalului încit aproape după un an, progresele în reorganizare sînt minime, iar despre evoluția calității jocului nici nu se poate vorbi.

În acest an, după reluarea campionatului, s-a sperat la un moment dat că situația se va îmbunătăți, curînd însă s-a constatat în activitatea echipelor și a fotbalistilor frunțași revenirea la aceeași evoluție stearsă, monotona, nespectaculoasă. Firește că nimeni nu s-a așteptat ca într-un an de zile să se facă minuni în fotbalul nostru, dar orice iubitor al fotbalului este îndreptățit să ceară fotbalistilor și antrenorilor eforturi care să facă vizibilă îmbogățirea jocului. Nu ne-au fost oferite decât scîlpici trocătoare, aluau evoluției rămînînd la fel de neconsistenți, ca mai înainte.

Acceptarea ofertei federației austriece de a juca la 1 mai la Linz cu selecționații Austriei a făcut să se devanseze pregătirea inițială concepută pentru partida cu Iugoslavia de la 15 mai, amînată de altfel recent la cererea iugoslavă. Cu acest prilej, slăbițiunea presupușilor selecționabili a ieșit și mai mult în evidență. Tocmai din cauza dificultăților reale de selecționare, revista noastră a propus ca un mijloc eficace de alcătuire a echipei reprezentative, un meci public de verificare între două echipe ale lotului reprezentativ, la 24 aprilie. Propunerea a întîmpinat opoziție din partea comisiei de selecție. Redacția noastră a organizat la Stadionul Republicii, după disputarea meciului Steaua — U.T.A., o convorbire cu antrenorii actuali ai echipei naționale Em. Vogl și Dincă Schileru, la care am invitat și pe Ștefan Covaci, fost antrenor al reprezentativei.

Antrenorul Em. Vogl a expus punctul său de vedere arătînd că data meciului cu Austria este prea apropiată pentru ca o asemenea verificare cerută de noi să fie eficace. Președintele comisiei de selecție a adăugat că data de 1 sau 2 mai era prevăzută în planul întocmit de comisia de selecție ca o etapă de pregătire pentru viitorul meci cu Iugoslavia. „Prin urmare, a spus Emerich Vogl, noi nu putem considera întîlnirea cu Austria decît prin aceeași prismă stabilită în planul general de pregătire: prima verificare importantă în vederea alcătuirii echipei României pentru preliminariile campionatului mondial — 1970, care încep în această toamnă.”

Antrenorul Dincă Schileru s-a raliat părerii, iar antrenorul Șt. Covaci a arătat că în împrejurările actuale nu ar proceda nici el la un joc public de trial pentru definitivarea echipei.

La întrebarea noastră despre modalitatea de alcătuire a echipei pentru meciul cu Austria, Em. Vogl, a precizat că se va defini-tiva o formație pe baza informațiilor observatorilor trimiși la întîlnirile de Cupă și campionat, urmînd ca acest „11” probabil să se antreneze la 24 aprilie în compania echipei naționale de tineret aflată și ea în pregătire pentru un joc cu Polonia.

În fața argumentelor antrenorilor, redacția noastră și-a retras pentru moment propunerea făcută, în numărul trecut, o confruntare publică între „Probabili” și

„Posibili” echipei A, cu rezerva că nu este de acord cu aceea parte a argumentării antrenorilor privind presupuse dificultăți pe care le-ar întîmpina selecționabilii lotului A într-o asemenea confruntare: pericol de accidentări din cauza concurenței pentru titularizare, timorarea unora dintre jucători, revelația neconcludentă a unora din cauza dorinței de evidențiere cu orice preț într-un asemenea prilej etc.

PROBLEMA PRINCIPALĂ DINAINTEA MECIULUI CU AUSTRIA RĂMÎNE DECI ACEEA DE A-L ACCEPTA SAU NU DREPT O PREGĂTIRE PENTRU VIITOARELE CONFRUNTĂRI INTERNAȚIONALE OFICIALE. Păreră noastră este că în situația actuală, iubitorii fotbalului pot fi de acord ca jocul de la Linz să fie privit prin această optică, dar în acest caz este cu atât mai necesar ca din echipă să facă parte și elemente tinere care s-au evidențiat în ultimul timp. În caz cînd comisia de selecție va proceda curajos și va alcătui o formație care să poată fi într-adevăr un nucleu pentru echipa din toamna viitoare și nu o improvizație cu elemente vechi ca Sasu, Manolache, Hălmăgeanu, Iancu și alții, care și-au făcut mai mult sau mai puțin datoria în echipa națională, atunci putem privi partida de la 1 mai cu Austria ca o veritabilă verificare a potențialului internațional al tinerilor noștri fotbalisti. De cine este vorba? De Dinu, de Grozea care se află pe lista selecționabililor, dar și de Dumitru de la Rapid și Tătaru II de la Steaua, remarcați în această primăvară ca elemente de mare perspectivă. În toate țările, selecționerii mizează pe tineri în vîrstă de 18, 19 ani pe care li lansează în echipa națională. Se poate afirma fără pericol de a greși că între cei patru jucători de mai sus și alți fotbalisti ruși mereu la loturi, rutinizați, fără

perspectivă pentru obiectivul din 1969 al fotbalului nostru, nu este nici o diferență de valoare. DIM-POTRIVĂ. Aceștia au avantajul tinereții, noului, entuziasmului și cu toții sînt elemente dotate tehnic cu oare putem să ne prezentăm într-un meci internațional. De ce nu un cuplu de stoperi Barbu—Dinu, de ce nu fundași Ivăncescu sau Sătmăreanu și Deleanu, de ce nu mijlocași Dobrin și Dumitru, de ce nu Tătaru II lîngă experimențați ca Ion Ionescu, Dumitriu II, Pircălab sau mai noii Grozea, Oblemenco?

Pînă acum, aproape matematic, promovările în echipa națională s-au făcut numai după accidente sau cazuri fortuite, după mari tergiversări. Este nevoie de lepădarea acestei mentalități, de curaj. Pe cei îndrăzneți, șansa îi ajută, spune un proverb latin. Toată lumea face zid în jurul celor curajoși. Iată pe ce mare sprijin poate să conteze comisia de selecție, a-deziunea iubitorilor fotbalului la hotărîrile ei, sînt mai puternic decît șansa dictonului.

Aurel C. NEAGU

Tătaru II, pe urmele fratelui său I

Pasiune și construcție

Ziarele scriu că elvețianul Erich Wolf va sosi sîmbătă, la Milano cu foterterterul său negru, spre a vedea pe Internazionale, efectuînd tot pe jos călătoria de la Băle în marele oraș italian, așa cum a mai făcut-o de încă patru ori pînă acum pentru a-și urmări echipa favorită. Și, băgați de seamă, e un meci oarecare al negru-albaștrilor, un meci de campionat care nici nu le mai poate aduce titlul și nici — eventual, cum era cazul în ultimii ani — să li-l ia. Cîntărețul de muzică ușoară nr. 1 al lumii, Tom Jones, face săptămînal drumul de la New York la Londra spre a prezida ședința comitetului director al micului club pe care îl conduce. Pele a primit săptămîna trecută o emoționantă scrisoare din partea unui grup de elevi din Tokio care îl anunță că au constituit acolo primul club al simpatizanților celebrului jucător, din Japonia. Exemple, la întîmplare, mari sau mici, cu personaje celebre sau oarecare, toate mișcările de aceeași flăcără, această mare pasiune pentru fotbal.

Generozitatea sufletească, specifică spectatorului român, temperamentul său năvalnic, predilecția sa pentru întrecerea sportivă fac ca și țara noastră să reprezinte un fertil teren pentru această mereu mai răspîndită pasiune de care aminteam. Fotbalul și fotbalistii sînt iubii sinceri de masele cele mai diverse de spectatori de la noi și acesta este primul și cel mai important sens al marelui interes cu care, sub cele mai felurite planuri, în cele mai complexe forme, activitatea acestui sport este urmărită, reflectată, cercetată și, mai ales, criticată. Această din urmă operațiune se justifică prin două aspecte principale, în fond unul determinîndu-l pe celălalt:

— scăderea vizibilă și aproape constantă a valorii fotbalului.

— dorința fiecăruia dintre noi de a-l vedea ieșind din submediocritate și obținînd rezultate apreciate.

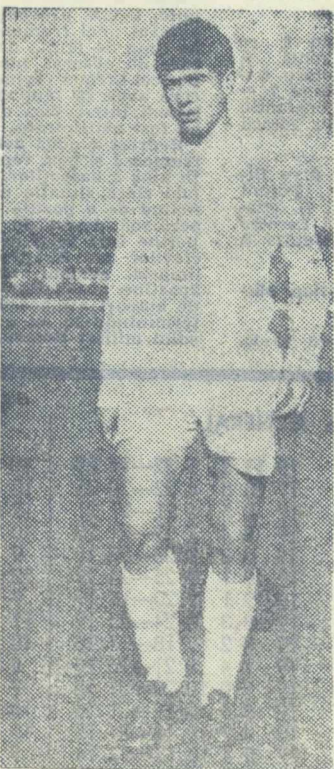
De aceea, dintr-o perioadă a semnalelor de alarmă, trase mai mult sau mai puțin la timp, am ajuns astăzi la momentul amărăciunii, al decepției, al tristeții chiar și al dezgustului. Totul provine din marea dorință a noastră de a-i vedea altfel jucînd pe fotbalisti, de a asista la altfel de meciuri decît cele pe care le urmărim. Dar, continuînd în această notă de pesimism și descurajare, nu vom ajunge la un punct din

care nu se va mai putea face nimic pentru fotbal? Nu ar fi momentul să încercăm să construim o perioadă... constructivă? Din puținul sau foarte puținul bun care există în fotbalul nostru am putea lansa mai întîi o acțiune de protecție a acestui viabil sport și — preconizînd, solicitînd măsurile care trebuie luate pentru o temeinică reorganizare a fotbalului nostru — să îndreptăm toată această căldură a pasiunii, capabilă să miște și munții din loc, darmitte citeva sute de fotbalisti, spre stimularea jucătorilor, a antrenorilor, a conducătorilor, a tuturor factorilor interesați direct în activitatea celui mai popular (— încă —) sport de la noi.

Potența formelor sub care fotbalul apare astăzi în viața cotidiană este enormă. De la televiziune și pînă la revistele pentru copii și pionieri, rubrica „fotbal” este prezentă și, sigur, că fără a ocoli sau mușamaliza deficiențele — așa de numeroase — s-ar putea declanșa o ofensivă a recăpătării încrederii, a readunării forțelor pe stadioane, fiindcă ele încep să se imprăștiie și, mai ales, pentru sosirea unor contingente cit mai numeroase de copii, de tineri, în activitatea organizată fotbalistică. Căci, iată un mare și destul de trist adevăr: în vreme ce ne gîndim cum am putea recupera distanța-valoare față de alte țări cu fotbal de primul ordin, la noi acest sport rămîne în ilegalitate, interzis, în locul care înglobează tot tineretul nostru — ȘCOALA. Ceea ce se realizează acum, în materie de competiție fotbalistică școlară este redusul produs al unor bunăvoințe locale. Și cite și mai cite alte frîne opresc — chiar și în condițiunile întîzierii unor măsuri eficace, pe plan general fotbalistic — activitatea.

Picurînd mai multe note de constructiv și încurajare în toate cuvintele ce pronunțăm sau scriem, în liniile sau semnele ce tragem pe hîrtie, tot produs al pasiunii — atît de apropiată și caricaturistilor noștri — e sigur că vom ajuta mai întîi la înlăturarea atmosferei de decepție, chiar de dezorientare actuală, și apoi la grăbirea venirii acestei redresări pe care propunerile atît de numeroase și judicioase au trasat-o. Și ele trebuie aplicate cit mai repede, într-un climat de recăpătare a încrederii pentru viitorul fotbalului nostru, climat care este momentul să începem să-l clădim.

Eftimie IONESCU

Dumitru, un talentat mijlocas din pepiniera Rapidului

„LEOPARZII” DIN KINSHASA ÎN ROMÂNIA

În cursul lunii mai urmează să ne viziteze un oaspete inedit, revelația ultimei ediții (a 6-a) a Cupei Africii inter-țări: selecționata din Congo Kinshasa. „Leoparzii” din Kinshasa, cum sînt poreclii fotbalistii din reprezentativa congoleză, s-au oferit să susțină în cadrul unui turneu în Europa, citeva me-

ciuri în țara noastră, în perioada 10—20 mai.

Biroul Federației române de fotbal urmează să ia în discuție această ofertă și să decidă.

În cazul cînd oferta va fi acceptată, echipa congoleză va susține una din partide la 15 mai în compania unei selecționate divizionare.

„Juventus”, „Ripensia” „F. C. Craiova” și „Șoimii Sibiu” în turneu la București!

Patru echipe ale școlilor profesionale din București, Timișoara, Craiova și Sibiu, purtînd numele celebre ale unor echipe din orașele respective vor participa marți 23 și miercuri 24 aprilie, la București, pe stadionul Dinamo, la un interesant turneu inițiat de revista

„MAGAZIN” dotat cu trofeul „PRIMAVARA”, trofeu transmisibil, care va fi pus în joc de echipa cîștigătoare. Participanților li se mai acordă premii oferite de ziarul „România liberă”, revista noastră și Loto-Pronosport.

BULETINUL CUPEI BALCANICE

● Noi meciuri aminate ● Finala ediției 1967 n-a fost încă fixată

diței de anul trecut, cum a anunțat agenția elend de știri. În fine, a fost omologat rezultatul meciului Vlaznija Shkodra-Beroe Stara Zagora (tur) cu rezultatul de 4—0 în favoarea fotbalistilor albanezi. La ora actuală clasamentele se prezintă astfel:

SERIA I	
1. Beroe	4 3 0 1 5—4 6
2. FARUL	1 1 0 0 3—1 2
3. Vlaznija	2 1 0 1 4—2 2
4. Genclerbirliği	3 0 0 3 1—5 0
SERIA II	
1. A.E.K.	2 1 1 0 3—1 3
2. Spartak	1 1 0 0 1—0 2
3. Olimpia	3 0 2 1 1—1 2
4. Fenerbahce	2 0 1 1 2—4 1

„PRIMĂVARA ASTA, TOTUȘI, NU-I DECÎT O COPIE“...

Curiozitatea m-a îndemnat să compar etapa a XIX-a cu surata ei din campionatul trecut. Și am descoperit astfel studate dar grăitoare similitudini. Iată citeva.

Și în primăvara trecută, ca și acum, ne aflăm în preajma unui nou sezon internațional. Numai că atunci meciul cu Cipru alimenta speranțele unei calificări mult-dorite în turneul final al Campionatului Europei...

Etapa a XIX-a fusese ca și acum, favorabilă liderului (pe atunci — o tempora! — Rapid) constituind, de asemenea, preludivul unui aprig cuplaj inter-bucureștean. Pivotalul acestor cuplaje, atunci ca și azi: **Dinamo**, care, plasată pe același loc (III), încerca ultimul asalt spre titlu, atunci, chiar contra liderului (Rapid) acum împotriva „adjunctului” (Steaua).

Și în primăvara '67 ca și în cea de acum, liderul totalizează 25 de puncte.

Să nu uităm pe studenții clujeni care au ținut să reediteze și acum „performanța etapei”; cu un an în urmă — singura echipă care obține un punct în deplasare (0—0 la Craiova), astăzi — singura echipă care pierde pe teren propriu (1—2 cu Petrolul)!

Stegarii brașoveni se aflau în perioada similară a anului trecut în postura fericită și actuală a adversarilor lor de duminică dinamoviști bucureșteni: după 5 victorii din 6 etape. Iată însă că acum foștii elevi ai lui Ploșteanu dețin (cu... consecvență!) „lanterna roșie” care luminează doar drumul spre baraj.

Este adevărat că din compararea celor două etape despărțite de un an, dar unite, peste vreme, prin coincidențele mai sus arătate, rezultă și un punct inedit: **Steaua** învingea anul trecut la București, în etapa a XIX-a, pe dinamoviștii piteșteni. Ce n-ar da acum jucătorii militari ca istoria să se repete fie chiar și la... Pitești! Până la împlinirea lor directă din etapa a XXIII-a de la Pitești, cei doi lideri prin

- ECHIPELE BUCUREȘTENE AU LUAT UN ACONT ÎN VEDEREA CUPLAJULUI LOR ● CE ANUNȚĂ CELE 5 VICTORII CONSECUTIVE ALE ECHIPEI DIN ȘTEFAN CEL MARE?
- ZONA „LOTERIEI” CUPRINDE 9 ECHIPE ● „U” CLUJ — DE LA UN AN LA ALTUL...

alternanță vor trebui însă să suporte duminică „socul” conjugat al dinamoviștilor din București și Bacău

Chiar și cu acest singur element inedit am putea deci spune, asemeni versului lui Topirceanu: „Primăvara asta, totuși, nu-i decît o copie...”. Și cum Topirceanu este autorul Baladelor vesele și triste să vedem care au fost semnele acestei „etape — copie”.

Fără să dramatizăm, această nouă etapă a returului nu ne-a oferit prea multe prilejuri de bucurie. Cu 11 goluri înscrise nu ne putem declara mulțumiți, cu atât mai mult cu cît trei din ele au reprezentat doar „porția” pe care argeșenii s-au obișnuit s-o servească în calitate de gazdă oaspeților săi (vezi meciurile cu Rapid, „U” Craiova și Jiul).

Meciurile au oferit, în general, sporadice scipiri spectaculare (Steaua — U.T.A., „U” Cluj — Petrolul, F.C. Argeș — Jiul), unele stînd sub semnul platitudinii (Dinamo — Steagul roșu), sau al anti-jocului, (A.S.A. Tg. Mureș — Progresul). Fapt deloc încurajator pentru comisia de selecție care pregătește meciul cu Austria.

Și iată că în acest peisaj mohorît, contrastant cu frumusețea anotimpului și „cavalerii fluerului” au ținut să adauge o notă de culoare. Din păcate au făcut-o în maniera „pop-art”-ului, cu decizii anapoda (M. Rotaru și A. Macovei la meciurile din București) sau cu duhul blindeții (P. Badea la Tg. Mureș).

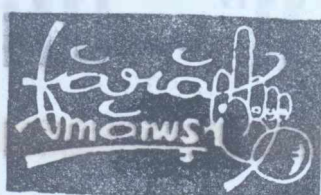
Nici măcar „marele event” așteptat de la U.T.A. și Jiul (performerete etapei anterioare) nu s-a realizat, așa încît a rămas de consemnat, prin prisma rezultatelor și clasamentului, faptul că dintre cele cinci echipe intrate în retur cu o zestre dătătoare de speranțe, doar F.C. Argeș și Steaua dovedesc calități de demifondiste. În schimb cele două „universitare”, pentru care nici un „decalog al încrederii” nu poate realiza un transplant de calitate, au capotat surprinzător de repede, clujenii adăugînd în retur doar trei puncte, iar craiovenii patru (mizîndu-se oare într-o consolare cu... Oblemenco golgeter?). Iar Farul, sufocat se pare de schimbarea repetată la trenă, pierde treptat contactul cu plutonul fruntaș, un punct din două meciuri susținute acasă (și o perspectivă sumbră pentru meciul următor, de la Cluj) nefiind în măsură să-i relanseze pe constanțeni.

„Loteria” clasamentului însă (nu mai puțin de nouă echipe sînt eșalonate doar pe distanța a trei puncte!) poate indica oricînd schimbări mari, dar aparent spectaculare, întrucît această zonă reflectă fidel înconstanța echipelor noastre, forma lor precară ca și sărăcia mijloacelor lor tehnico-tactice actuale.

A.S.A. Tg. Mureș s-a înscris definitiv prin ultimul său eșec (0—0, acasă cu Progresul, concurență directă în subsolul clasamentului, poate fi considerat un eșec) pe orbita barajului. Și numai o reacție „nucleară” (puțin previzibilă în meciul următor cu Jiul la Petroșeni) o mai poate scoate din această postură.

Așadar, această etapă a XIX-a a fost, dacă vreți, o etapă fără sare și piper...

Paul SLAVESCU

Un stadion stîrb de spectatori — ca o uzată proteză dentară, pusă la odihnă pe fundul paharului — a penibil și pentru jucători și pentru spectatori.

Stadionului îi stă bine dolidora de culoare, fremătînd de mulțime, încurajări și exclamații.

Stadionul trebuie să aibă totdeauna ceva de primăvară în asalt, nu de liniștit și mohorît sfîrșit de toamnă. Cui îi plac oare stadioanele semi-goale sau populate numai de picuri de microbiști, ca la antrenamente? Melancolia n-are ce căuta pe terenul de sport. Iată de ce, duminică, în loc să mă deplasez la stadion, să mă întristez, am preferat comodul scaun din fața micului ecran și compania unui bunic care a realizat în această primăvară (pe cuvînt de onoare) un impresionant golaveraj: frumusețea vîrstă de 105 ani!

Moș în virful patului, dumealul, surd-perete, stă și privește numai cu un singur ochi, ca amiralul Nelson, spre mica mobilă dătătoare de imagini.

— Hel — țipă el — arăgos și molfînd în permanență — nu încep odată ăla fotbalul? Dă drumul la mașină!

Am dat drumul la mașină și dumealul, cred, celui mai vîrstnic spectator al jocului de fotbal din această țară, a început să-i strălucescă sub lentila bombată a ochelarului, concîrînd farul de la Tuzla, singurul ochi viu.

Vorbea Mișu Tănăsescu și se canoneau băleții pe teren. Era, după cum știți, fugăreala dintre Steaua și U.T.A. O galopadă obositoare ca-n western-urile filmate pe aceeași porțiune de teren.

Moleșala digestiei mă cuprinsese, pleoapele se luptau să nu cadă complet, pierzînd astfel blocajele lui Gornea și niște preludiv de vis, cu bataderă și fectoare mintijupiste îmi dădeau insistent tirocoale pe lîngă temple.

Dar glasul doigt al sultanului de pe divan mă trezi la cruda realitate.

— Aștia — întrebă el cu înțelepciune — joacă numai cu o minge?

— Cu una! Păi, cu cîte vrei?

Golurile alungă melancolia

de Neagu RADULESCU

Babacul strîmbă din nas, sîruiindu-și cu virful extremității sale faciale propria bărbie.

— Ar trebui cel puțin cu trei. Păi ce, fotbal e ăsta? Nu vezi că nu marcă? Cînd mergeam eu pe șaleză și mă duceam la Romcomit, se marcă, bă, goluri. Era unu', stăi că am uitat cum îi zicea...? Aștia fug, ba la dreapta, ba la stînga și goluri ioc! Nu-mi place. Nu poți să prinzi canalul nou?

Centenarul avea dreptate.

Cînd am aflat rezultatele finale ale etapei, mi-am dat seama de ce stadioanele sînt goale. Unsprezece goluri marcate în șase meciuri! Și patru din ele din „unsprezece metri”!

Fotbalul nu se joacă pe nasturi, pe arșee sau pe unsprezece metri, ci pe goluri.

Spectatorul vrea goluri! Fotbalul, de asemenea, ca goluri, ca să poată exista și ca spectacol, nu numai ca fițială.

Doar la Pitești legile fotbalului au fost respectate și s-a marcat din belsug, grație unor aplaudate krausade. Și la Cluj, Petrolul a depus în

„teasca” universităților, tristă amintire, două goluri! E ceva...

Dar ce facem cu ceilalți ilustri combatanți penibili în fața porții, speriați de portari, bare și plasă ca de niște magoaie?

Trebuie urgent înființat un curs — nu teoretic — ci practic, de tras la poartă. Ore întregi, ore nesfîrșite de muncă și nădușală să se tragă în această magoaie! Cu dreptul, cu stîngul, cu latul, cu virful, cu călcîiul, cu capul și cu ce e în cap — dacă e — pînă cînd și jucătorul va fi dus pe țarg, leșinat de oboseală — la vestiare. Adică exact cum pe vremuri exersau jucători ca Bodola sau Bindea, care nu ratau copilărește și în serie de la treizeci de centimetri în fața porții.

Mi-a fost dat să văd duminică, la o lottură de corner, pe sus o scenă ridicolă. Balonul boltindu-se în aer și zece jucători sîrînd în sus, la marea întimplare și marele noroc, ca berbecii. Doar, doar, acel nefericit balon, să nimeri, tot la întimplare, în traiectoria lui un cap din această jopăială colectivă.

Nu! Astfel nici nu se marchează, nici nu se cîștigă spectatori și nici nu se joacă fotbal.

— Atenție, se apropie Dinamo!
(De la stînga: Dobrin, Kraus, Constantin, Varga și Pircălab)

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE... CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

De la microfoanele stadionului clujean se făcea duminică reclamă unor restaurante și grădini de vară din Cluj și din jurul orașului. Ceea ce i-a prilejuit fostului specialist la triplu salt Traian Chitul, următoarea reflecție: „Se face reclamă tuturor localităților locale aici, la stadion, unde sînt atîta sportivi cărora noi le spunem să nu bea! De ce nu se popularizează, de pildă, nici un muzeu?”

Progresul s-a înapoiat de la Tg. Mureș cu un punct și... patru accidentați mai serioși, care-l pînă în încurcătură pe Drăgușin: **Tărlungă, Șoanher, Oaidă și V. Popescu**.

Prof. Ion Moina nu lipsește de la nici un meci al Universității Cluj. Ba mai mult, face și pronosticuri asupra rezultatelor, pronosticuri care de cîteva ori s-au adevărit. Iată de pildă pronosticul făcut înainte de începerea partidei „U”-Petrolul: „Noi marcăm primii, Petrolul egalează și apoi ia conducerea, egalăm noi și, în final, ploieștenii cîștigă!” Să recunoaștem că „Modi”, a „văzut” evoluția scorului! Dar numai pînă la... „egalăm noi”...

Deși deocamdată stă pe banca rezervelor, tînărul atacant dinamovist bucureștean **DUMITRACHE** este surizător.

Complet refăcut după seriosul accident suferit în jocul cu F. C. Argeș, el a reluat antrenamentele și speră să-și facă în curînd reintrarea.

În meciul de la Tg. Mureș, **Dumitriu III** și-a umbrît realizările frumoase, prin două gesturi a căror calificare ar rușina penița. După ce l-a faultat voluntar și cu o violență ce nu l-o bănuim, pe **Tărlungă**, faultat mai tîrziu la rîndul-l, dar absolut banal, în joc, l-a răspuns infractorului (**Ad. Constantinescu**) acupîndu-l! Unde o fi deprins apucăturile astea, că nici Bone și nici... Djalmă Santos nu credem să-l fi învățat?...!

În meciul A.S.A. — Progresul București în echipa gazdă, pe postul de fundaș central a debutat în Divizia A un tînăr (21 de ani) **Sirbu**, venit de la Rm. Vilcea. Fizic, ambiție, tehnică multumitoare. A venit însă din „B” cu unele „tare”, cam greu de înlăturat, dacă și-l va luat drept model (după cum se pare) pe **Timpanaru și Dumitriu III**.

În toamna anului 1966 un meci Dinamo București—St. roșu (în campionat) s-a încheiat tot cu 1—0 dintr-o lovitură de la 11 m. Atunci au cîștigat brașovenii. Simbătă a fost rîndul dinamoviștilor. Este un fel de revanșă...

Jucătorii craioveni au apărut pe teren la meciul Dinamo Bacău într-un echipament foarte frumos, de un alb imaculat. Exasperați de ineficiența atacanților, dar și superstitioși, cei doi antrenori, Cosmoc și Nulescu, au ordonat la pauză schimbarea echipamentului, apelînd la cei cu care jucătorii treptaseră succese în campionatul trecut. Și în repriza secundă cu echipamentul norocos, Oblemenco a înscris golul victoriei... Să fie chiar echipamentul de vină?...!

Foarte afectați de rezultatul cu care a luat sfîrșit partida lor cu Dinamo, jucătorii Steagului roșu nu s-au descurajat totuși, nu și-au pierdut speranțele. Campo ne mărțurisea după meci că situația lor este grea, dar nu iremediabilă. Iar **Hașoti**, unul din antrenorii echipei ne spunea: „E greu, foarte greu. Pierdem puncte după puncte. Acum trebuie să cîștigăm toate meciurile de acasă. În ele ne punem toate speranțele”. Cam tîrziu...

La meciul cu Dinamo Bacău craiovenii n-au putut folosi patru jucători de bază: **Bitlan, Sfirlogea, Mincă** (accidentați) și **Deselnicu** (suspendat). Dar și dintre cei care au alcătuit unsprezecele craiovean, trei au jucat într-un picior: **Martinovici, Strimbeanu și Marin Marcel**.

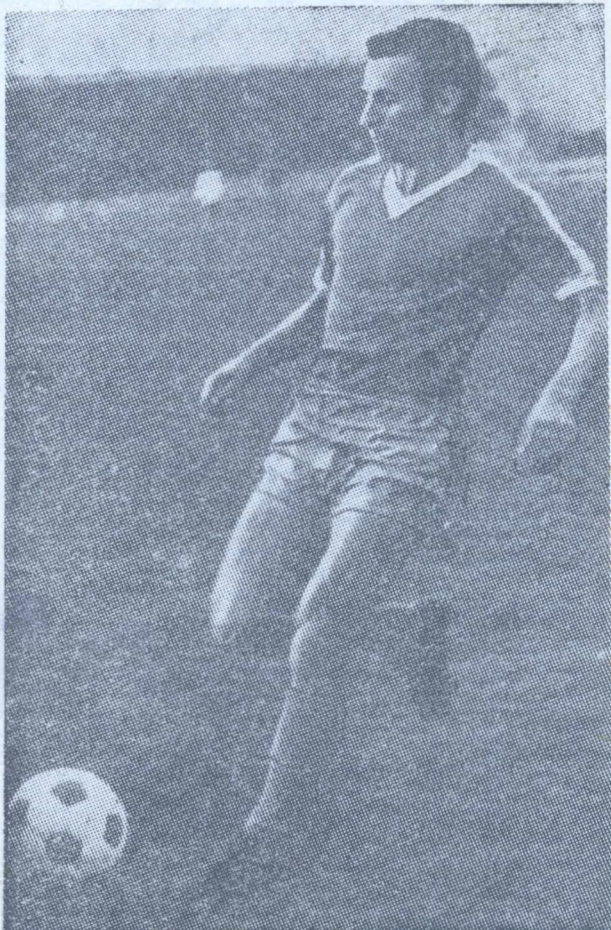
Întîlnire pe culoarul cabinelor de la stadionul Republicii cu un fundaș care a adus deosebite servicii naționalei noastre, **Farmati**. Era bucuros ca un copil: „Băieții mei (n. n. — e vorba de echipa de tineret) au reușit două goluri care m-au uns pe inimă. Asta-i fotbalul care aduce răuf de spectatori în tribune. Păcat că jucătorii de azi nu mai pun sufletul pe care îl puneam noi înainte pentru națională sau echipa de club!” Și **Farmati** are perfectă dreptate, mai ales că el era o întruhipare a acestei dăruiri pentru echipă.

În cabina arbitrilor **Ad. Macovei** era multă animație și, bineînțeles, că unul din subiectele de discuție era acel fault asupra lui **Mețca** nesancționat de conducătorul jocului. Am preferat să ne retragem dintr-o discuție deloc plăcută pentru arbitrul meciului Steaua—U.T.A.

CLASAMENTUL „CUPEI F.R.F. (TINERET-REZERVE)

1. Farul	5 4 0 1 7—4 8
2. Rapid	7 4 0 3 13—13 8
3. A.S.A.	6 4 0 2 5—6 8
4. Dinamo Bc.	6 3 1 2 15—10 7
5. F. C. Argeș	5 2 2 1 6—2 6
6. U.T.A.	6 2 2 2 11—8 6
7. Steaua	5 2 2 1 9—7 6
8. Jiul	6 2 2 2 8—8 6
9. Petrolul	6 2 2 2 5—5 6
10. Progresul	6 1 4 1 2—2 6
11. Dinamo Buc.	5 2 1 2 11—8 5
12. „U” Cv.	7 2 1 4 7—8 5
13. St. roșu	6 0 3 3 5—12 3
14. „U” Cluj	6 0 2 4 2—13 2

„Nr. 11” — UNA DINTRE PROBLEMELE

Extremele stînga din Divizia A în aprecieri și observații

Kallo — unul din purtătorii tricoului cu nr. 11 — care nu a mai atins acum forma din toamnă

De la Nicolae Tătaru, postul de extrem stînga rămîne mereu în discuție în echipa reprezentativă. Cu regularitate. Nu face excepție nici actualul lot.

Cum a ajutat campionatul, prin ultima sa etapă, la rezolvarea acestei probleme? Aproape deloc. Vă veți convinge după trecerea în revistă a celor 14 extreme stînga care au evoluat în echipele de Divizia A, urmărite — la fota locului — de redacția noastră.

VOINEA (Steaua): a jucat destul de retras, după tiparul Codreanu, la Rapid, în ultima perioadă de timp. Intervențiile lui în atac au fost periculoase, dar imprecise ca finalizare. Pare că se profilează spre rolul de mijlocas ofensiv. AXENTE (U.T.A.): un fost mijlocas, utilizat acum ca jucător cu tricoul nr. 11. A acționat mai avansat decît Voinea și este capabil să ia acțiuni pe cont propriu. HAIDU (Dinamo București): necorespunzător. Nu e în formă. În tot meciul a centrat de 2 ori (bine) și a șutat o singură dată la poartă (slab). GYORFI (St. roșu): nu și acordă mișcarea în teren cu a partenerilor, joacă mult retras. N-a centrat niciodată. A pasat, în schimb, ca o soluție simplistă, de 12 ori bine și de 3 ori greșit. ȚĂRALUNGĂ (Progresul): incisiv, rapid, bun dribler, acoperă o zonă mare de teren. RAKSI (A.S.A. Tg. Mureș): s-a „trădat” a nu fi extremă de meserie, avînd mereu tendința de a veni spre centrul terenului. DAVID (Dinamo Bacău): a jucat și el mult retras și din această cauză a neglijat sarcinile ofensive. A pasat de 3 ori la coechipier și de tot atîtea ori la adversar. Nu a centrat deloc. Înlocuit în min. 68 cu Munteanu care a jucat virf. CIRCIU-MĂRESCU („U” Craiova): inexistent. A șutat de numai două ori la poartă și a centrat o singură dată. Fără personalitate în joc. Înlocuit cu Tăcoi care nu s-a ridicat cu nimic peste predecesorul său. KALLO (Farul): o comportare bună; dar a avut în față un fundaș improvizat, pe Jamaischi. A centrat bine, și-a pus în va-

laare
DREA
100%
ca a
A gr
în fu
aprop
a e
foar
sufer
Arge
efectu
în fa
Tonca
Păciu
să d

Țară
form
Kallo
S-ar
nic i

cazul
camp
convi

debu
trece
impli
un n

PUȚINI DAR BUNI!

Parcă nu-l deajuns că echipele fruntașe nu reușesc să-și lase din impas și să dea cit de cit un impuls fotbalului nostru; că jucătorii consacrați se complac într-o „comportare de servievu”, fără efort, cit se poate de economică, soldată dacă se poate cu un singur gol, dacă nu, e bun și un „nul”; că mulți tineri nu izbutesc să împună urnirea „senatorilor de drept” măcar prin meciuri mai promițătoare. Mai trebuie să intervină și arbitrii pentru ca situația să devină și mai tristă.

De multe ori avem impresia (și acești „cavaleri ai fluierei” nu pierd ocazia să ne o în-tărească) că arbitrii consideră delegarea la jocuri ca un prilej de afirmare personală, de impunere a unor păreri absolut proprii (și curajoase) privind aplicarea regulamentului, și nu ca o sarcină de a veghea la respectarea întocmai, în litera și spiritul lor, a regulilor de joc. Asemenea exemple au avut grijă să ne ofere chiar unii dintre ei, în ultimele două etape. P. Solir (Medias) a apreciat în meciul Rapid — „U” Cluj că a ține cu mina pe un adversar (Costin pe I. Ionescu) sau că a pune piedică (Greavu lui Lică) în suprafața de pedepsă nu implică neapărat acordarea unui 11 m. În schimb, M. Rotaru (Iasi) găsește de cu-vință că un luf al unui atacant (Haidu — Dinamo București) merită un 11 m, pentru ca a doua zi, Ad. Macovei (Bacău) să privească cu multă seninătate cum Mețcas (U.T.A.) este pur și simplu trîntit, considerînd că un asemenea atac de depesedare este absolut regulamentar. O fi, după părerea acestor trei „cavaleri ai contra-dicțiilor”, dar cum regu-lamentul de fotbal (unul și același pentru toată lumea), spune altceva, credem că a sosit momentul ca fotbalul nostru să se dispenseze de asemenea arbitri pentru că are nevoie de oameni care să interpreteze și să aplice în mod corect regulile de joc, să le facă respectate, cu autoritatea pe care le-a conferă, și nu pentru a urmări evidențierea personală prin „originalități” dăunătoare fotbalului. Pu-țini, dar buni — această idee trebuie să conducă colegiul cen-tral de arbitri.

ETAPA A 19-a

ÎN TREI PUNCTE

Frea multe nu sînt de spus despre meciul Dinamo București — Steagul roșu. Mărturisim că nu ne-am așteptat la un reviriment „peste noapte”, dar nici la ceea ce au „izbutit” pînă la urmă să ofere spectatorilor cele două echipe, evident, diferite ca posibilități și aspirații, dar totuși de aceeași categorie, DIVIZIA A. Și în legătura cu aceasta am notat cîteva lucruri:

1. LA ECONOMIE... Bilanțul cîfric al dinamoviștilor în acest sezon este foarte bun: 7 victorii în 8 meciuri oficiale (6 de campionat și două de cupă), dintre care 6 consecutive! Nici că s-ar putea mai bine. Dar, același bilanț mai arată ceva și încă foarte important, fără ca de data aceasta să constituie o notă prea bună: 6 partide au fost cîștigate cu 1-0 (4 în campionat, 2 în cupă), două din 11 m; cu 6 goluri, Dinamo a cucerit 10 puncte în campionat, iar în toate opt partide a înscris 9 goluri! Jocul de simbioză a arătat de ce. Atacantul joacă la economie, se mulțumesc cu un gol, nu par dispuși să facă efort pentru mai mult, deși printre ei sînt valori verificate (Pircălab, Lucescu, Haidu, Varga). Simbătă nu știm dacă

au șutat mai mult de 10 ori la poartă, din care jumătate sînt opera lui Dinu și Sălceanu!

2. JOC „MĂRUNT”... În tabăra cealaltă, la Steagul roșu, am remarcat (ca și la echipa de tineret) un joc de atae „mărunt”, cu pase pe metru pătrat, deseori lateral, fără spor, cu cîștig înfîm de teren. I-am văzut pe „stegari” făcînd un schimb de 8—10 pase, dar cu un cîștig de teren de numai 3—4 m. Și în plus, rare șuturi la poartă. Parcă echipa joacă fără înaintași, transformă toți în mijlocași. Cu astfel de joc nu ne miră deloc de ce Steagul roșu a reușit să marcheze un singur gol în 10 partide disputate în deplasare și 11 în 9 jocuri acasă.

3. IMPASUL SELECȚIEI... Evoluția selecționabililor n-a reușit să scoată din impas pe selecționeri. Au confirmat doar Dinu și Datcu, într-adevăr în formă bună și pe care se poate conta. În rest — decepții. Ghergheli, Pircălab, Lucescu și Ivănescu — vizafi pentru lot — nu par interesați de un loc în echipa reprezentativă, n-au dovedit prin comportare, prin formă unii și prin valoare alții, că ar n-tri asemenea aspirații.

P. G.

VOINESCU ȘI CEI 3 PORTARI SELECȚIONABILI

Spre sfîrșitul meciului de tineret A.S.A. Tg. Mureș — Progresul, i-am întrerupt lui Ion Voinescu continuu-l „du-te-vino” paralel cu tușa, cu care-și însoțea sfaturile de antrenor.

— Spuneți-ne, vă rog, acum, în preajma alcătuirii echipei naționale, care vă este opinia asupra celor trei portari chemați la lot și dacă eventual vedeți un al patrulea contracandidat cu șanse serioase?

— Datcu se pierde ușor, Coman nu participă suficient la joc, iar Răducanu este prea mult flegmatic și prea puțin atent.

— ?! Adică...

— Adică, vreau să trag un semnal de alarmă evidențiindu-le în primul rînd defectele. Altfel, toți trei au calități incontestabile și mi-ar fi greu să le pun separat în cîntar. Preferința mea merge totuși spre Datcu, un portar experimentat, capabil să însuflească încredere apărării, cu un rar simț al anticipației. Pe un fond de mari

calități, insuficient însă lucrate. Coman este partizanul robinsonadelor și spectacolului. Portarul Rapidului are o priză excelentă la balon și o hotărîre la blocaj în stare să descurajeze orice înaintaș. Spre deosebire de Datcu, Coman și Răducanu au o oarecare suficiență de optică la raportul jucător-echipa națională, care i-ar putea pierde ușor. Ei se mulțumesc cu puțin.

— Vedeți un al patrulea portar superior?

— Da. Acela care sintetizează calitățile celor trei. Acela care ar avea orientarea lui Datcu, reflexele lui Coman și îndrăzneala lui Răducanu. Acela pe care deocamdată încă nu-l avem...

— Și pe care l-am avut.

— Șleam, mai înapoi — a întors I. Voinescu brusc capul, repezindu-se cu povața la fundașul său. Dar cred că zimbea.

Ion CUPEN

Insemnări de repă

NOU ȘLAGĂR PITEȘTEAN:

„3-0, LA PAUZĂ 0-0”

Spectatorul piteștean a început să capete un fel de blazare seniorială. Un fel de nepăsare calmă. O optică „sui-generis”, dominată de un soi de fatalism optimist, pornit de la convingerea că „ce ție scris în frunte ți-e pus” și că, în orice caz, pe fruntea tuturor echipelor care vin la Pitești scrie că ele au de plătit gazdelor un impozit cu scadență certă, de două puncte, și cu majorări în... gola-vera).

De aceea, tribunele nu păreau deloc alarmate de prima repriză, fără goluri, a meciului cu Jiul și... zimbeau (amuzat și superior!) crainicului-reporter, pe care-l ascultau la micile aparate cu transistori, și care le impuța localnicilor (de fapt, liderului, și pentru acest considerent) că nu forțează jocul, ca să-și onoreze poziția. Spectatorul piteștean (și, mai mult, chiar jucătorul !...) a început să creadă că, pur și simplu, punctele în jocurile acasă se înscriu aproape din oficiu în dreptul lui F. C. Argeș, că „cineva, acolo sus, îi iubește”, cineva care ține pe genunchi un catastiv mare în care are grijă să nu se încurce niște socoteli...

— Știți, tovarășe crainic-reporter, cu cit cîștigăm azi? (autorul acestor rînduri a făcut și transmisia radiofonică) m-a întrebat, în pauză, amicul meu A.B. piteștean.

— Tot ce știu e că, deocamdată, e 0—0...

— Ei bine, 0—0 a fost la pauză și cu Rapid. Și le-am dat trei... 0—0 a fost la pauză și cu A.S.A. Și le-am dat trei... 0—0 e acum cu Jiul. O să le dăm tot trei...

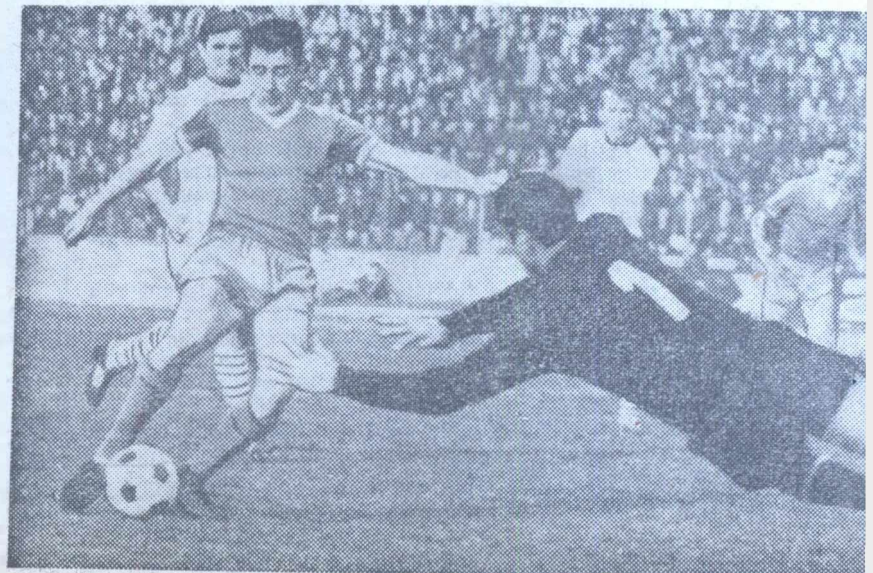
Kraus a dat repede, după pauză, două goluri. Și apoi argeșenii au domolit, tot repede, hora. Așa că începusem să am bucuria (recunosc, meschină) că A.B. a greșit măcar scorul.

Cînd mai erau doar 5 minute... 11 metri! Iar cînd l-am văzut pe Dobrin îndreptîndu-se spre balon, am știut că la ieșire A.B. o să-mi facă, cum se spune, „capul calendar”.

Dar A.B., probabil, cu conștiința superiorității calculului său, n-a mai considerat interesant să mă aștepte la ieșire. Așa că mi-am putut arunca o privire pe hirtia lui Mladin (a lucrat la ea o noapte!) cuprinzînd prevederile în puncte pentru tot restul campionatului. Ei bine, la F.C. Argeș, figurează toate punctele acasă. Dacă pe bună dreptate sau nu, eu nu mă hazardez s-o afirm. Dar parcă îmi vine să spun că, totuși, piteștenii ar trebui să joace, chiar și acasă, 90 și nu doar 45 de minute pentru punctele astea.

Nu de alta, dar s-ar putea să-i viziteze în duminicile viitoare vreo echipă care are și ea, acolo sus, pe cineva care-o iubește, și care-i ține catastifele, dar pentru... repriza întîi.

Radu URZICEANU

SELECȚIONĂRII

...scurt. A scăzut însă în repriza secundă. CO-
id): fiind vorba de un meci în deplasare a jucat
de mijloc. COMAN („U” Cluj): a acționat și el
mijloc; ușor depozabil de balon. Are viteză.
pase. A ținut o singură dată la poartă și atunci
dvers Alexiu. MOLDOVEANU (Petrolul): mult mai
cea ce se numește o extremă; preferă lansările;
corner afară tot așa și câteva centrări. A ținut
lingă Anca la golul cu care Petrolul a egalat. A
dere în min. 68, părăsind terenul. JERCAN (F. C.
de șters, fără impetuozitatea sa obișnuită. N-a
cursă din cele care l-au remarcat. Puțin prezent
poartă. E drept, a avut un adversar foarte dur în
a fost timorat. NAIDIN (Jiul): Slab. Anihilat de
plet ineficace, n-a tras deloc la poartă. Nu știe

observațiile — succinte — mai sus prezentate,
realizat cea mai bună comportare, arătându-se în
păcate el a devenit indisponibil. Il urmează
totuși departe de forma lui din toamna trecută.
a vorbi de Moldoveanu, dar lipsurile de ordin teh-
pează foarte mult.

nici un nume de luat în considerare. Poate că ar fi
un concurs pentru cea mai bună extremă a
spre a mai stimula cit de cit apariția unor jucători
acest post, huliți parcă.

realitățile, soluția nu poate veni decât printr-un
tentativă (Tărlungă) sau printr-o improvizație, prin
jucător de pe alt post pe extrema stângă, ceea ce
tot așa de mare ca acela al curajului de a lansa
ajional A.

ETAPA A 19-a

„MOȘ NIȚĂ”

spectatorii prezenți
versitatea Craiova —
s-au exprimat ast-
jocului: „N-ai făcut
it!” Și într-adevăr,
spune că nu aveau

toate echipele care
ce la Craiova se te-
scula extremă craio-
d cele mai eficace
i anihilarea acestui
l atacului craiovean.
adevărată revelație
inește cu fente care
adversarii, șuter pe-
ea jocului său cres-
meci la altul. De
ele patru etape ale
rimit numai note de

uarea campionatului,
stenia de primăvară
o asemenea măsură
ia tinărului de 21 de

ani este departe de posibilitățile
sale. În cele 6 etape care s-au
desfășurat până acum. Niță a fost
prezent pe teren mai mult cu nu-
mele, fiind lipsit de voință, static,
fără vlagă, indolent. De aceea, con-
siderăm că porecla de „moș” i s-a
potrivit de minune. Bilanțul reali-
zării lui la meciul cu Dinamo
Bacău a fost sărac: două șuturi
la poartă, o centrare, o lovitură
cu capul. În rest, a ținut exagerat
mingea pe care până la urmă a
pierdut-o, trecându-și echipa... din
atac în apărare! Aceasta este tot
ce a putut oferi Niță miilor de
craioveni care îl simpatizează.

Zilele trec și în curând vom în-
tra în al doilea anotimp al anu-
lui. Să sperăm că temperatura
mult mai ridicată va ridica și va-
loarea jocului fostei „zvirluge” cra-
iovene.

Trezește-te „moș Niță”!

GH. NERTEA

VROZA LITORALULUI

deocamdată trist!
mează încă.
goale.

ulu, Siut-Ghiol, puz-
t își alungă astenia
Intru în vorbă cu

lancu a depășit
pidului dar min-
e el va fi reținut
lăducu

to: S. BACKSY

unul. Cam ursuz omul. Imi răs-
punde în doi peri.

- Amator?
- După cum vezi!
- Pică?
- Nu prea!
- Ce face Farul, azi?
- Acum e stins!
- Nu mai crezi în el?
- De mult.
- Și totuși, dacă lancu, Tufan.
- Sasu și ceilalți...
- Pe nici unul nu-l cheamă
- Mazzola.

— Se zice că Koszka va juca re-
tras.

- Dacă am fi avut un Picchi!
- Apropo, ce, numai la Con-
stanța sau ășut vise? Herrera a
crezut că va fi din nou campion și...
- Nouă ne-a apus de două ori
- STEUA. La București, și cu Jiul
- acasă. Lui Inter odată și bine. La
- masa verde. Milioane de nervi. Ce,
- e puțin? Întrebați-i pe cei care su-
feră acolo, pe stadion, după masă.

...Aproape 20.000 de spectatori
părăsesc stadionul încărcat de
nervi. Mădărescu pare a mai im-
bătrîni. A fumat țigară după țig-
ară. Cite?

Litoralul e deocamdată trist!
Mamaia hibernează încă.
Plăjile sînt goale.
Poate și stadionul va fi într-o
bună zi tot atît de gol...
Ce-o fi cu Farul?...

ST. TRANDAFIRESCU

BUCUREȘTI. Trio-ul Popuc, Lucescu, Jenei în luptă pentru balon
Foto: S. BRAȘOVEANU

UN ZIARIST FRANCEZ DESPRE STEUA — U.T.A.

Ar fi nepotrivit și nedrept să fac
o apreciere definitivă și severă a-
supra echipei Steaua, una din frun-
tașele campionatului Românesc,
după ce am văzut-o jucînd doar o
singură dată, duminică, împotriva
U.T.A.-ei. Deci, mă voi feri să fiu
neiertător față de echipa pe care
o antrenează prietenul meu Ștefan
Covaci. Totuși nu mă pot opri să
nu fac unele remarci personale a-
supra acestui meci de campionat,
asupra jocului practicat și asupra
ambianței de pe stadion.

Jocul, mai întîi de toate, mi-a
părut prea lent și fără schimbări
de ritm. Ceea ce, în fotbalul mo-
dern, este o greșală de neiertat.
Schimbarea de ritm este — mi se
pare — fie accelerarea care-l poate
duce pe jucător în posesia balonu-
lui cînd se apropie de poarta ad-
versă, cum fac un Pele sau un
Eusebio; fie un schimb de pase,
brusc repetate și rapide, care au
ca scop să dezechilibreze și să tul-
bure sistemul defensiv advers. Este
ceea ce făceau ungurii în marea lor
epocă, cei de la Anderlecht și
nantezii, campioni ai Franței acum
doi ani. Or, ceea ce am văzut du-
minică mi s-a părut inabil și mo-
noton. Dacă a existat ceva mai ac-
celerat în jocul ofensiv, acest ceva
ni l-a oferit atacul U.T.A.-ei, care
ne-a adus elementul modern prin
schimbările frecvente de joc.

Pentru ce Steaua a fost du-
minică lipsită de ritm? Mai întîi
pentru că cei doi mijlocași (care,
totuși, mi-au lăsat o bună impresie
în prima repriză), au făcut gre-
șeala de a „cără” balonul pînă lîngă
atacanții lor, în loc de a-l trans-
mite rapid acestora. Mi se pare, de
altfel, că este în general unul din
defectele fotbalistilor români, că-
rora le place să atingă de două
ori balonul înainte de a-l utiliza.
Manie, obicei prost, sau tehnică
slabă? Nu pot s-o spun!

Pe de altă parte, echipa Steaua
se învîrte în jurul lui Constantin,
care a fost desigur un excelent
jucător, dacă îl judeci după cele
cîteva pase de concepție pe care
le-a dat duminică dar care azi este
prea încet în gesturi și în curse
pentru a se impune în fața unei
apărări aglomerate și atletice.

În schimb, Steaua a aliniat un
atac cu doi jucători de tempera-
ment (Sorin Avram și Soo) care
sînt într-adevăr oameni de contra-
atac redutabili dar care, după cum
am văzut, sînt lipsiți de clarvizi-
une și de simț colectiv. Intrarea
tinărului Tătaru II a fost de altfel
semnificativă, după părerea mea,
căci acest băiat abil și foarte dotat
a adus deodată „apăsarea pe acce-
lerator”, vivacitatea și animația
care lipsiseră pînă atunci liniei
ofensive a echipei. Și fără forma
bună a lui Gornea, Tătaru II ar fi
putut aduce un succes mai net
echipei sale.

Încă un cuvînt asupra lui Săt-
măreanu, care joacă rolul lui Fa-
chetti pe aripa dreaptă a echipei
dar care mi-a părut slăbuț pe pla-
nul tehnicii individuale și care are
o tendință exagerată de a participa
la atac cu mingea la picior, ceea
ce l-a incurcat în plasament pe So-
rin Avram, jucător care are ne-

voie de cîmp liber și de joc în a-
dîncime pentru a se exprima total.

Meci de nivel destul de mijlociu
deci, un meci care mi-a părut mai
puțin strălucit, mai puțin solid în
măiestria tehnică a jucătorilor de-
cît jocul francez; dar în care an-
gajamentul, vigoarea și asumarea
riscurilor mi-au părut mai mari
decît la noi. Cred totuși că liderul
nostru Saint Etienne posedă un
joc colectiv și individualități supe-
rioare, o varietate de exprimare
mai bogată și un sistem defensiv
mai sigur.

Vreau să închei cu o impresie
„extra-teren” care m-a frapat foarte
mult. De-a lungul întregii par-
tide, transistoarele n-au încetat să
răsune în jurul meu; și în multe
ocazii am fost surprins de reacțiile
publicului (strigăte sau murmure)
care nu corespundeau deloc cu jo-
cul ce se desfășura pe teren. Ceea
ce înseamnă că mulți spectatori se
interesau mai mult de rezultatele
celorlalte meciuri...

Trebuie să spun că acest lucru
m-a șocat puțin, mai ales pentru
actorii întîlnirii la care asistam
cu toții. De altfel, un sentiment a-
semănător am trăit și în Suedia, în
timpul campionatului mondial din
1958, în timpul unui meci care se
disputa la Stockholm și în cursul
cărui spectatorii (în majoritate
suedezi) se preocupau mai mult de
desfășurarea unui meci de la Goe-
teborg, în care juca Suedia, decît
de meciul la care asistau.

Desigur, concursul de pronosticuri
(pe care din nefericire noi nu-l
avem în Franța) explică această
pasiune a publicului român pentru
bilanțul general al etapei. Dar
este, totuși, un mic subiect de dis-
cuție, pe care imi permit să-l su-
pun analizei dv.

În ce mă privește, găsesc mai
convenabil și mai practic sistemul
folosit în Spania. Pe fiecare sta-
dion, o mare tabelă de marcaj in-
dică treptat evoluția rezultatelor
tuturor meciurilor. Fiecare întîl-
nire este desemnată printr-o anu-
mită literă (a, b, c etc.) și în drep-
tul fiecărei litere este indicat sco-
rul în momentul respectiv. Este
un procedeu, după părerea mea,
mai discret și la fel de eficace.

J. PH. RETHACKER
redactor șef adjunct la
„France Football”

Extraordinar de greu acest meci cu
UTA!. Arădenii s-au ținut scai de noi
din primul și pînă la ultimul minut,
nedîndu-ne nici-o clipă de răgaz, de
parcă am fi jucat pe terenul lor de
„acasă”, nu la București.

Poate că multora le va părea surprinzător (fiind
în contradicție cu unele păreri exprimate de către
cronicarii partidei), dar eu cred că meciul nostru
cu echipa lui Petescu a fost atît de dificil de rez-
olvat tocmai datorită reaccidentării lui Pojoni.

Să explic. Fenomenul nu e singular și, desi-
gur, mulți dintre dv. ați observat că ori de cîte
ori o echipă suferă un asemenea „șoc” moral intră
în alarmă, cei rămași pe teren, mobilizîndu-se
mult mai mult decît pînă atunci. Același lucru
s-a întîmplat și de data aceasta. Simțîndu-se slă-
bită în apărare, UTA și-a retras cea mai mare
parte din efectiv în propriul teren, trecînd aici la
un marcaj strict, pentru a-l feri pe Gornea de
surprize. A fost o primă reacție, ce ne-a îngreuiat
și mai mult viața. În plus, tinerii din față au
început să ne „agațe” chiar din spațiul nostru de
joc, împiedicîndu-ne să construim în „liniște”
acțiunile. Și cum, la ora actuală, Steaua este com-
pusă în proporție de 70 la sută din jucători gata
oricînd să accepte o luptă cu armele... mușchilor,
meciul a căpătat acele caracteristici concentrate,
de regulă, în formula „joc de uzură”. Elementul
gîndire n-a mai contat în economia partidei, totul

CONSTANTIN
COMENTEĂZĂ

Reacția Pojoni

transformîndu-se într-o întrecere directă a greu-
tății (în kilograme) celor două echipe, a capacității
de rezistență la efort fizic. Singurul aspect avan-
tajos, în ce ne privește, este că, la capitolul în
cauză, apărătorii noștri i-au devansat net pe
adversarii lor și această diferență a fost, pînă la
urmă, factorul ce a decis victoria.

Sigur, din punctul de vedere al esteților din
fotbal, jocul n-a avut valoare, dar cred că în
tribune mai există oameni ce vin la meci pentru
a vedea cine... cîștigă. Chiar dacă n-o mărturisesc
direct de teama de a nu părea lipsiți de gust.

N-aș vrea ca pledoaria mea pentru rezultat să
fie înțeleasă greșit. Orice om care și-a dedicat o
parte din viață fotbalului vrea ca acest sport să
progreseze sub toate raporturile, dar rațiunea lui
de a exista (ca și a oricărei ramuri sportive, de
altfel) constă — în ultimă instanță — în determi-
narea unui învingător. Deci...

Altfel, observ... cu îngrijorare, că dinamoviștii
bucureșteni, confirmîndu-mi prezumțiile de săptă-
mîna trecută, s-au instalat pe poziția a treia în
clasament. Sint convins că întîlnirea noastră cu
ei, de duminică, va însemna o angajare fără
rezerve. Este, după părerea mea, meciul ce va
decide în mare măsură pe viitoarea campioană.

Și, iată, cum un campionat, care la un moment
dat trena, a devenit o cursă cu obstacole infer-
nală. Noroc, că Rapid n-a reușit decît un meci
egal cu Farul!. Cu o victorie — la Constanța —
s-ar fi înscris și Giuleștiul în caruse!.

Înainte de a încheia, două vorbe pentru Tibi
Bone și echipa lui: „întîmplarea” este aproape
normală pentru o formație proaspăt promovată,
alcătuită din jucători foarte buni (Dumitriu III,
Raksi, Pavlovici, Czako) și... alții, hai să le spu-
nem, fără experiența cerută de o competiție de
nivelul Diviziei A (Timpinaru, Toth etc.).

CLUJ. Portarul ploieștean Mihai Ionescu respinge un nou
atac al studenților

Foto: P. AUREL

Bernabeu între Gento și Munoz

Santiago Bernabeu: 50 de ani la REAL MADRID

V-am prezentat în coloanele noastre tot felul de figuri sau portrete: de jucători mari, de echipe celebre de arbitri renumiți, de stadioane grandioase... E cazul să vă înfățișăm acum și un conducător de club. La fel de celebru, poate, ca Pele, Di Stefano, Bobby Charlton sau Manchester United, Benfica, F. C. Santos sau Otto Gloria, Matt Busby, Feola... Il numim: Santiago Bernabeu — cunoscutul „Don Santiago” — cel care se confundă aproape cu Real Madrid. Și nu s-ar putea altfel: de 25 de ani este președintele clubului madrilen, după ce alți 25 de ani l-a petrecut aici ca jucător, căpitan de echipă și membru în conducere. Prezentându-vă, prin intermediul unor reproduceri dintr-un interviu acordat revistei pariziene „France Football”, pe acest reputat conducător de club, modul său de a gândi și privi problemele sale intime de club și ale fotbalului în general, poate vom reuși să vă facem să înțelegeți fenomenul unic în lume care este Real Madrid, de 13 ori prezent în „C.C.E.” și de 6 ori câștigător al cupei.

ECHIPA TUTUROR (Despre Real)

„Real face să bată inima poporului. Insist asupra acestui cuvânt. Real n-are regal decât numele. Cei care-l iac să trăiască și cei care l-au făcut să retrăiască, după război, sint oamenii de pe stradă: funcționari și muncitori, cei care n-au decit cițiva pesetas în buzunar, Bogatii își deslac greu punga: trebuie rugați, trebuie să li se ofere ceva în schimb. Oamenii simpli răspund imediat. Iată două lapte semnificative. Real trebuie să mărească la 60.000 locuri capacitatea stadionului, dar n-avea mijloace. Am solicitat băncile: mi s-au închis ușile în nas. Atunci le-am cerut să organizeze o subscripție publică. Au obiectat, dar au acceptat. Rezultatul: în două ore, 40 milioane pesetas, ieșite din buzunarul oamenilor simpli, erau în casa Realului! Stadionul l-am mai mărit odată, grație aceleiași operați-

uni. În acea perioadă am zărit la coadă în fața unei bănci pe un bătrîn de 80 de ani pe care l-am întrebat ce face acolo. Mi-a răspuns simplu: „Nu vreau să mor fără să-l fi ajutat pe Don Santiago”. Acesta este Real Madrid. Inimile acestora generoase accentuează caracterul popular al clubului”.

JUCĂTORUL ESTE ÎNȚII OM...

„...un fotbalist de la Real este mai înții spaniol. Trebuie să-l miști prin cuvinte adevărate, nu prin fraze goale. Niciodată nu trebuie să-i lași impresia repetării. N-am spus niciodată jucătorilor: „Azi este un meci important, trebuie să-l cîștigăm”. Este banal. Jucătorii aud dar nu ascultă. Eu cîtesc pe chipurile lor. Un om poate să trișeze, dar niciodată cînd privește în ochii lor. Cîteodată îmi vine cîte o idee. Dar singurul fapt că sesizez oarecare liniște în expresia unui ju-

cător mă face s-o schimb. Caut altceva și găsesc. În 13 ani am povestit multe, dar cu convingerea că a interesat pe toți jucătorii mei. Am fost entuziast, patetic, oportunist, sever, indulgent, ironic, surprinzător”.

DESPRE PROFESIONIȘTI

„Cel care face cel mai mult pentru amatorism este profesionistul. Trebuie respectat atunci cînd își face total meseria. El redevine amator în spirit din momentul în care nu se mai gîndește la bani. În toate profesiunile există dorința banilor. Nu poate fi evitată. Miracolul Realului este că a făcut-o să dispară aproape. Sint jucători la Real care primesc lunar mult mai puțin decît titularii din divizia a II-a. Și totuși, i-ați văzut cum joacă pe teren!”

DESPRE FAIR-PLAY ȘI ARBITRI

„O definiție a fair-play-ului? Dacă vrei este a vedea pe Real amuzîndu-se cînd adversarii săi joacă mai bine și pe adversarii săi amuzîndu-se la rîndul lor cînd Real îi domină. Presa are multă influență în materie de fair-play. Ea este prinsă între două focuri. Pentru a interesa cititorii și pentru a vinde ziarul trebuie creată pasiunea. Or, pasiunea antrenează jocul dur. Eu n-am găsit încă soluția. Dar, în fotbalul actual, rolul arbitrilor este din ce în ce mai criticabil. Pot să vă spun chiar că arbitrii vor termina prin a ucide fotbalul. Publicul a devenit al 12-lea adversar datorită unui om îmbrăcat în negru care fluiera tot timpul. În adevăr, fotbalul a ajuns să fie jucat de 11 contra 40.000, căci arbitru este totdeauna influențat de public. Și dacă nu este, e vorba de bravadă. Real este victima acestei reacții. Arbitrii din peninsula noastră manifestă o răutăcioasă plăcere reluîndu-ne penalti după penalti spunînd: „uite, nu ne este frică de Real!”.

...ȘI DESPRE DI STEFANO

„Exemplul lui Di Stefano mă face să mă gîndesc din nou la faptul că important în viață este să știi cînd și cum să închei. De la plecarea sa de la Real l-am revăzut o singură dată. Am schimbat cîteva cuvinte banale și alții. Alfredo este un om foarte sensibil; chiar și curentul de aer îl rănește...”

DEOSEBITELE ITINERARII ALE LUI VALCAREGGI ȘI BOŠKOV...

O problemă care nu se va epuiza niciodată fiindcă rămîne totdeauna în suspensie selecția. Chiar o echipă cu rezultate excelente, ridică — din chiar momentul terminării unui joc — semne de întrebare pentru meciul care urmează. În centrul acestor veș-

REFLECȚII DESPRE SELECȚIONERI

Valcareggi : PIESE MUTATE PE TABLA DE ȘAH A REPREZENTATIVEI

Linistitul antrenor din Florența a învățat, probabil, ceva din fantastica aventură a lui Edmundo Fabbri, la CM 1966, dar nu-l mai puțin adevărat că însăși firea lui determină sistemul său de a face selecționarea. Valcareggi se lîmtează la a lua cele mai bune, mai active piese de șah de pe tablele mai mici — cluburile — și a le da absolut același rol — pe tabla mai mare — națională. Să urmărim drumul lui pentru alcătuirea reprezentativei prezentată la Sofia, un unsprezece care — ce rar lucru! — a întrunit sufragiile specialiștilor și comentatorilor. Lui Albertosi — cel mai experimentat dintre portarii în formă ai Italiei l-a adăugat pe Vieri, impus de ultimele etape ale campionatului. Pentru „libero” existau doi cerți candidați: Picchi și Castano. L-a ales pe primul, înții pentru rutina lui, al doilea fiindcă juventistul nu manifesta o formă fizică acceptabilă. Burgnich, Bercellino și Facchetti au alcătuit linia de fund în virtutea formei și a constantei. A rămas pe tuse Guarneri și a jucat Bercellino, din acest considerent, dar și pentru acela că jucătorul lui Juventus se pretează mai bine marșajului om la om aplicat lui Asparuhov. Bertini și Juliano dominaseră plutonul mijlocașilor din campionat iar atacul a reprezentat o reunire a celor mai sigure și mai în formă valori ale campionatului. Prati, debutant, a fost selecționat de Valcareggi dintr-un motiv fortuit — accidentarea lui Riva, produsă în preajma partidei de la Sofia. Nici un gest de risc, nici o aventură în alcătuirea naționalei. Prudenta. legea care îl conduce pe Valcareggi — adeptul selecționării numai pe criteriul formei — este

favorizată, în cazul nostru, de împrejurarea că fotbalul italian beneficiază de valori fotbalistice reale.

Boškov : GREFE PE O OPERAȚIE DEFINITIV REUȘITĂ

Doctorul în chimie Ștefan Boškov, continuă la cîrma reprezentativei bulgare o construcție realizată în bună parte de cehoslovacul Vytlačil. Šalamanov, Gaganelov, Penev, Zeceva, Asparuhov, Iakimov, Kotkov sint osatura unei reprezentative creată cu peste patru ani în urmă în această formă. Blondul fost mijlocaș al naționalei Bulgariei grefează pe organismul destul de viguros al formației de mai veci internaționali elemente ale tineretii — un Dermendjiev, un Popov, un Jekov, un Mitkov, un Kolev II. Reprezentativa bulgară, spre deosebire de aceea italiană, nu este construită pe durata unei singure săptămîni de antrenamente comune din jucătorii strict furnizați de criteriul formă și valoare. Ea a fost reunită cu regularitate, a efectuat săptămîni de-a rîndul, în lunile de iarnă, pregătiri comune, a jucat în Turcia, cu echipe austriece, a evoluat la Belgrad. Se poate vorbi aici de un club al echipei reprezentative. Baza selecționării, la Boškov, o reprezintă nucleul de internaționali verificate. Chiar și o scădere de formă a unuia dintre acești pionii de bază este trecută cu vederea, ceea ce cîntărește fiind ștatele acestui bloc rutinat în echipa națională. Cu totul alte principii de cît ale liniștitului Valcareggi. Selecționeri și selecționeri...

EF. I.

CAMPIOANA AFRICII: CONGO KINSHASA

Foarte curînd reprezentativa Congo Kinshasa va fi pusă în situația de a-și apăra titlul de campioană a Africii, cucerit la începutul anului în Etiopia. Va începe ediția a VII-a a Cupei Africii inter-tări, la care s-au înscris 23 de țări. Turneul final va avea loc în R.A.U.

Aici va încerca să-și păstreze titlul cucerit Congo Kinshasa, a cărei echipă o prezentăm în fotografie și în ale cărei rânduri activează jucători de mare talent, printre care portarul Kassadi (ultimul din dreapta, în picioare) sau atacantul Kidcumo (primul din stînga, jos), toți apreciați elogios de specialiștii europeni prezenți la jocuri.

DIN GALERIA

PORTARILOR

CELEBRI

PAVLOVICI—„Pantera Ripensiei”

Il revăd pe Pavlovici după aproape 20 de ani. A albit complet dar ochii săi trădează aceeași agerime și vioiciune tinerească din vremea cînd ripensistii știau că poarta lor se află în miini bune și că adversarii vor trece cu greu de ultima „barieră”, unde veghea „pantera”...

Privesc miinile lui Pavlovici. Sint neobișnuit de mari, cu degete lungi, noduroase. De aceste miini enorme s-au izbit sute de mi de baloane, aceste miini agile s-au avîntat, temerare, scoțînd mingile din picioarele adversarilor, la cițiva metri de poartă. Aceste miini n-au fost cruțate niciodată. Uneori depe-

tele s-au indoit sub presiunea șuturilor, alteori crampoane necruțătoare au călcat peste ele, gata să le strivească...

...Și iată acum, la vremea zăpezilor pe la temple, tot aceste miini lungi, osoase, pline de cicatrice, îngrijînd cu duioșie și dragoste, brazdele firave de flori din curte, crengile înmugurite ale pomilor și, mai ales, porumbii — „escadrila cu pene” — care în aceste zile execută „zboruri de probă” prin livada din cartierul Mehala, adunînd în gunguritul lor, parcă, neasemuitul freamăt al primăverii...

N-AM VRUT SĂ MĂ FAC PORTAR...

Spunînd aceste cuvinte, Pavlovici, privește de pe bancă spre zarzărul înflorit ca și cum dincolo de romyurile lui ar zări ca într-o oglîndă, îndepărtata tinerețe. „Eram centru-inaintaș la echipa „Dacia” din Mehala, continuă el, și îmi dădeam seama că nu există pacoste mai mare într-o echipă decît să fii portar... E postul cel mai greu. Nu te miști. Stai în poartă și privești. Și apoi cînd vine iureșul peste tine, deodată intri în alarmă. Și, bineînțeles, cînd lese gol, toate se sparg în capul tău. Nu mai vorbesc de riscul că poți fi lovit, călcat în picioare în învălmășeală și alte buclucuri. Toate astea la un loc, mă făceau să mă gîndesc cu groază la postul de portar.

Dar într-o zi portarul de la Dacia a fost rănit și antrenorul nostru, Sambrec, jucător la Chinezul, ni-a strigat: „Pavlovici, i-ai locul în poartă”. — Alegeți pe altul, am răspostat eu. „Treci în poartă, altfel ieși din echipă”, dictă Sambrec autoritar, și m-am conformat imediat.

După meci, Sambrec a venit la mine și mi-a spus c-am apărut foarte bine. Apoi uitîndu-se la miinile mele mari — niciodată nu găseam mînuși pe măsura mea — a adăugat: „Cu miinile astea iese un portar fain din tine”. Din acel moment, Sambrec nu s-a lăsat pînă n-a făcut portar din mine. Rămînea după antrenamente și-mi trăgea la poartă pînă cădeam lat de oboseală. Noi nu aveam gazon, atunci. Jucam pe tereziuri tari ca piatra, neîngrijite, cu gropi și pietriș. Cu toate astea, plonjam fără să mă menajez, căci, încet-încet, prinsesem dragoste de acest post pe care-l detestam la început. Imi dădeam seama că portarul are răspunderea cea mai mare într-o echipă, că, mai ales cînd două formații sint de forțe egale, el poate decide soarta meciului.

Dar pentru asta trebuie curaj, agerime, plasament, agilitate, calm și siguranță. Și toate astea se învață. Cu răbdare, cu mîgală, cu multă muncă și perseverență... Eforturile mele s-au triplat. Voiam să fiu un portar de nădejde. Ca Zombory de la Ripensia... Eh, Ri-

pensia... Voi ajunge eu oare în echipă vreo dată?

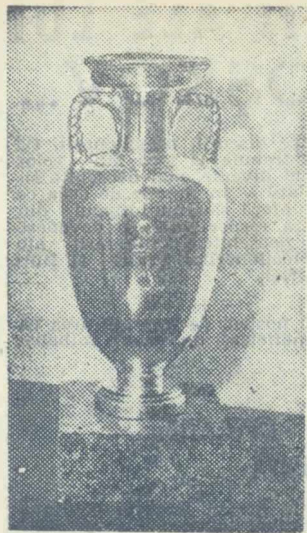
... DAR S-A ACCIDENTAT ZOMBORY...

Și acesta a fost marele meu noroc. Cineva îi vorbise d-rului Lazăr de mine și el m-a chemat la „Ripr”. Am debutat la București, într-un meci cu Juventus. Am invins cu 3-0. Am apărut destul de bine, și un penalty, iar cînd Hockarsy m-a bătut pe spate protector, am înțeles că de acum aveam asigurată viza de intrare în marea familie a „Ripensiei”. După trei meciuri la „Ripr” am fost selecționat în echipa națională pentru Balcaniada de la București. Și-apoi, de încă 25 de ori!

— Care crezi că a fost cel mai bun joc din carieră?

— Cel mai bun joc? Ei, cu jocul ăsta e o întrebare poveste. Pavlovici aprinde iar o țigară și apoi continuă: Uite, cînd apuci să intri pe „orbită” în fotbal, apoi să știi că toată lumea te ia în brațe, toți te răsfață și te alintă în fel și chip. Așa se întîmpla și cu noi „ripen-siștii”. Toată Timișoara ne iubea. Oriunde mergeam ne simțeam înconjurați de stima și dragostea orașului. Noi devenisem la un moment dat invincibili pe teren propriu. Ei

(Continuare în pag. 10-a)

TUR DE ORIZONT în campionatul Europei

COMENTARIU, PRONOSTICURI, VEȘTI

ITALIA ÎNTĂREȘTE ATACUL — BULGARIA APĂRAREA

La Neapole, stadionul va fi arhiplin simbdă. Cele 70.000 de bilete au fost epuizate în două zile. Dintre acestea, 50.000 au fost solicitate de entuziaștii susținători ai clubului local. Pentru partida în care gazdele pleacă cu un gol handicap, se prevede schimbări în ambele formații, în funcție de obiectivele urmărite de cei doi antrenori.

Astfel, în echipa Italiei pe postul de „libero” va intra Castano (Juventus), cel mai în formă jucător al campionatului pe acest post, sau colegul lui de club, Salvatore. Pentru postul de mijloc defensiv, ocupat la Sofia de Bertini, va fi solicitat acum un jucător

cu predilecție pentru atac, deci „squadra azzurra” va adăuga lui Juliano — tot ofensiv — un om care „merge la gol”. Acesta va fi ales între Lodetti (Milan) și Ferrini (Torino). În acest fel se urmărește, firește, sporirea forței de atac a reprezentativei.

Reprezentativa bulgară va renunța la unul dintre cei șase atacanți prezenți în linie de mijloc și înaintare în meciul de la Sofia. Aici, firește, scopul lui Boșkov este întărirea apărării. Cine va ieși? Probabil Popov spre a face loc fie lui Gaidarski (fundă central de specialitate), fie lui Boncev sau Kolev II (mijlocăși de „meserie”).

FRĂMÎNTĂRILE LUI DUGAUGUEZ ȘI REZERVELE LUI MITICI

Meciul nu, pe teren propriu, cu Iugoslavia a decepționat pe conducătorii echipei Franței. El a îngreunat sarcina jucătorilor în partida de la Belgrad. Pe lângă faptul că selecționerul Dugauguez are de rezolvat și câteva probleme într-un interval scurt. Ceea ce-l frământă este în special jocul la mijlocul terenului, unde Simon și Herbin au fost dominați de Iugoslavi, maeștri în a încetini ritmul adversarului. De aceea, Dugauguez se gîndește să-l folosească la Belgrad pe Szepaniak, după cum — pornind de la caracteristica jocului retur, de contraatac — opinează pentru menținerea lui Combin, împrumutat de la clubul italian Torino.

De altfel, de structura viitoare formatii va depinde și ideea de joc asupra căreia se va opri Dugauguez.

Foarte discret în această privință, el a lăsat totuși să se înțeleagă cam de ce ar putea fi vorba, într-o declarație făcută ziarului „L'Equipe”: „La Belgrad vom fi dominați; cum jucătorii noștri sînt adesea oameni de contraatac, ei vor avea totuși mai multă libertate de acțiune în cîmp decît le vor lăsa Iugoslavi. Mă întreb însă, dacă nu trebuie să privesc jocul echipei dintr-o altă optică”.

De cealaltă parte, Mitici este foarte circumspect, deși ține la echipă a făcut o bună realizare la Marsilia. Rezervele sale rezultă dintr-o scurtă declarație: „Aveam încredere pentru retur, dar nu vom aluneca spre un optimism irațional. Oricare ar fi aparențele, eu cred că rezultatul de la Belgrad rămîne incert”.

RAMSEY: ANGLIA VA ÎNVINDE LA MADRID...

Victoria minimă a Angliei asupra Spaniei este departe de a mulțumi pe insulari. O secundă de inspirație a lui Bobby Charlton a salvat echipa Angliei de la dezastru — iată una din... gîgăsiile presei sportive după partida de la Wembley. Altfel Ramsey însă nu și-a pierdut calmul și optimismul. Recunoaște că echipa n-a făcut un meci bun, dar acum acordă mai multă importanță returului de la Madrid, unde va avea de apărut înfrimul avans de un gol. Va „betona” Anglia la Madrid? „Nu! — a răspuns Ramsey. Niciodată n-am cerut echipei să caute să obțină un meci nul, și urmărind totdeauna victoria în deplasare, am realizat bune rezultate pe teren străin (n.r. În ultimii patru ani, 12 victorii în 16 meciuri). Dacă aleg „închiderea” porții noastre,

risc s-o găsec închisă și pe cea a spaniolilor în fața insuficienței atacanților noștri... Anglia va merge la Madrid pentru a învinge”.

Ramsey însă are și griji, pentru că Ball, care are un „caz” de campionat foarte încărcat, este amenințat de o suspendare de o lună și să nu poată juca în echipa națională. Pe de altă parte, Mullery n-a corepsuns. Dar îl are pe... Stiles, numal bun pentru un joc în deplasare, și probabil îl va putea folosi și pe Hurst.

Pe de altă parte, același optimism îl afișează și Balmunya: „Aveam o echipă experimentală, care — probabil — va fi întărită la retur cu Gento și își păstrează șansele în fața propriului public. În orice caz nu va fi vorba de apărare; va trebui să atacăm”.

EUSEBIO A REINTRAT ȘI ESTE GOLGETERUL EUROPEI

Campionatul Portugaliei continuă să stea sub semnul incertitudinii în ce privește primul loc și se pare că duelul Benfica-Sporting Lisabona va fi decis abia de ultima etapă. Pînă atunci, aceste două echipe ocupă pe rînd locul I. În prezent, ele se află la egalitate de puncte (35) dar sînt despărțite de golaveraj, Benfica avînd unul mai bun.

Duminică, Sporting — al cărei atac n-a mai marcat de trei meciuri — a fost învins cu 1-0 de Guimarães și a fost ajuns de Benfica, învingătoare cu 6-0 asupra echipei San Joanense. În formația campioanei și-a făcut reîntrearea (și încă ce reîntreare!) Eusebio, care a oferit un veritabil recital fotbalistic. A marcat nu mai puțin de 4 goluri și cu totalul de 34 de puncte în 22 de jocuri este la ora actuală golgeter european. Iată, de altfel, cei mai eficași jucători ai diferitelor campionate naționale din Europa: 2. Pavies (Irlanda de Nord) 30 goluri (22 meciuri); 3. Lennor (Scoția) 29 (32); 4. Schönwalder (Luxemburg) 28 (22); 5. Mc Guckin (Irlanda de Nord) 27 (22) și Gordon Wallace (Scoția) 27 (31); 7. Davies (Anglia) 26 (32) și Morrow (Irlanda de Nord) 26 (22); 9. Löhr (R.F.G.) 25 (28); 10. Artur George (Portugalia) 24 (22); 11. Best (Anglia) 23 (32); 12. Kotkov (Bulgaria) 22 (16), Cruyff (Olanda) 22 (28), Kindvall (Olanda) 22 (28) și Cardoni (Luxemburg) 22 (22); 16. Künzli (Elveția) 21 (18), Brungs (R.F.G.) 21 (28) și Uriarte (Spania) 21 (28).

SINTEZA TURNEULUI U.E.F.A. 1968

cîștigat de echipa Cehoslovaciei

Turneul final a fost organizat în Sudul Franței, între 7 și 15 aprilie (în 11 orașe).

ETAPA PE GRUPE (7-9-11 aprilie)

GRUPA A. Aix: Elveția-Belgia 1-1; Apt: Portugalia-Scoția 2-0; Aix: Scoția-Elveția 4-0; Avignon: Portugalia-Belgia 1-0; Aix: Scoția-Belgia 2-0; Marziques: Portugalia-Elveția 1-0. Calificată: PORTUGALIA.

GRUPA B. Alès: U.R.S.S.-Olanda 2-2; Nîmes: Bulgaria-Anglia 0-0; Bagnols: Bulgaria-U.R.S.S. 1-0; Nîmes: Anglia-Olanda 1-0; Nîmes: Bulgaria-Olanda 3-1; Nîmes: Anglia-U.R.S.S. 1-1. Calificată: BULGARIA.

GRUPA C. Nice: Cehoslovacia-Iugoslavia 2-0; Monaco: R.F.G.-Italia 2-0; Cannes: Iugoslavia-R.F.G. 1-0; Toulon: Italia-Cehoslovacia 2-0; Monaco: Cehoslovacia-R.F.G. 3-1; Nice: Italia-Iugoslavia 2-2. Calificată: CEHOSLOVACIA.

GRUPA D. Toulon: R.D.G.-Grecia 1-1; Cannes: Franța-Ungaria 3-0; Nice: Franța-Grecia 0-0; Monaco: Ungaria-R.D.G. 4-1; Toulon: Franța-R.D.G. 4-3; Cannes: Ungaria-Grecia 2-1. Calificată: FRANȚA.

SEMIFINALELE (13 aprilie)

Cannes: Cehoslovacia-Portugalia 3-1;

Nice: Franța-Bulgaria 3-1.

FINALA PENTRU LOCUL 3 (15 aprilie)

Cannes: Portugalia-Bulgaria 4-2 (2-0)

FINALA PENTRU LOCUL I (15 aprilie)

Cannes: Cehoslovacia-Franța 2-1 (1-0).

Finala turneului a prilejuit o luptă pasionantă între două echipe care au jucat pînă la epuizare pentru victorie. Superiori tehnic, juniorii cehoslovaci au avut o circulație precisă și rapidă a balonului, cu care au contracarat jocul combativ al francezilor. Scorul l-au deschis cehoslovacii în ultimul minut al primei reprize (40' — Konecky) a egalat echipa franceză (63' — Dalger) și cu un minut înainte de sfîrșit (79') Nefreta a înscris golul victoriei, printr-un șut de la 20 m, ca și Konecky la primul gol. De remarcat că ambele echipe au avut cîte două bare și că francezii au ratat în min. 78 o mare ocazie de gol și cu ea și victoria!

PAVLOVICI — „Pantera Ripensiei”

(Urmare din pag. 9-a)

bine, tocmai cînd ne era lumea mai dragă, ne pomenim cu un „duș-rece”. Aveam un meci foarte important, cu Venus, la noi acasă. Nu știu ce naiba s-a întîmplat cu noi atunci, căci nimeni parcă nu-și găsea locul pe teren. Venusiștii ne-au marcat un gol, noi am ratat egalarea și-apoi iar ne-am trezit cu mingea în plasă. Pînă la sfîrșit, ce să mai vorbim, am fost bătută măr! Cu 6-1. Astfel de rușine nu se mai pomenise în Timișoara iar eu am fost socotit „șaput ispășitor”. Din acel moment, oamenii se fereau din calea mea. Nimeni nu-mi mai dădea bună ziua. Cînd intram într-un loca, nu vroia să mă servească nimeni. Ba alții, cu gura mai slobodă, mai imi spuneau și cîte ceva... Dintr-odată, devenisem „plaza rea”, cel mai hăitit om din Timișoara. Băieții din echipă căutau să mă încurajeze dar fără prea mare succes. Mă gîndeam serios să mă las de fotbal și să mă mut în alt oraș. Nu mai puteam suporta această atmosferă. În cele din urmă m-am hotărît să lupt. În primăvară urma să jucăm iarăși cu Venus la București. Mi-am zis: „Ori batem la București, ori adio fotbal!” Ripensia nu se mai antrena. Venise iarna. Dar eu veneam de trei ori pe zi la antrenament, cu „fachirul” Cotormani. Era pe teren o zăpadă de o jumătate de metru. Îl puneam pe Cotormani să bată la poartă cîte două ore și eu plonjam prin nămeți. Curînd Timișoara a aflat. S-a dus vestea că „a înnebunit Pavlovici. Nici zăpadă nu-l mai

ține în casă”. A venit primăvara. Am spus tuturor că la București nu voi primi gol. Și... dar mai bine citește aici... Pavlovici răsfăiește niște zăbre vechi și imi întinde unul... Citesc... „Meci decisiv pentru titlul de campion” Venus — Ripensia! Formații: RIPENSIA: Pavlovici — Bürger, Chiroiu — Nagy, Cotormani, Gall — Bindea, Oprean, Marcu, Lazăr, Dobay. VENUS: Iordăchescu — Sfera, Albu — Bărbulescu, Gain, Fieraru — Ploșteanu, Bodola, Humis, Petea, Gruin. Teren: Venus; 15.900 spectatori. Arbitru: Denis Xifando. Apoi sînt redate faze din meci: „Presiune la poarta Ripensiei din primul minut”. „Artileria grea”, Ploșteanu, Bodola, Petea intră în acțiune... Șuturi formidabile sînt oprite miraculos de Pavlovici... „Min. 15. Petea trage de la șapte metri. Gol? Nu. Pavlovici apără formidabil... Min. 27. Humis, singur în fața porții, se uluște în fața saltului executat de Pavlovici și pierde cea mai mare ocazie a meciului. Și — în sfîrșit — Oprean — debutant la Ripensia — marchează golul victoriei, Ripensia se întoarce la Timișoara victorioasă iar Pavlovici — „pantera” își recapătă stîmă orașului... Municipiul Timișoara îi oferă o diplomă pe care scrie: „Pe la Pavlovici, nu se trece”.

— Care au fost „tunarii” cei mai periculoși?

— Maghiarul Toldi, în primul rînd. Avea un șut extraordinar. Sarossi, însă, poseda un rafinament remarcabil. Te trezeai cu el în față, cînd nici nu visai. Am jucat im-

potriva lui Piola, Tony Lawton, Sobotka, Bican și altor atacanți celebri. Niciodată nu mă simțeam intimidat. Căutam să le descopăr „amele secrete”, după primele șuturi de tatonare, și apoi așteptam cu calm șarjele lor. Mă simțeam mai liniștit știînd că am în față fundași de nădejde ca Bürger, Hockary, Albu, Sfera sau stoperi ca Iuhasz, Cotormani și alții. Vreau să spun că Baratyk era, de asemenea, un jucător complet și un șuter de mare forță și precizie. O singură dată — într-un meci cu Rapidul — pot spune că l-am învins și am cîștigat și meciul.

— Ai cîștigat și meciul?

— Da. La scorul de 0-0, Baratyk a executat un penalty. Știam că va bate lovitura în colțul drept și am

plecat acolo. Baratyk, într-o fracțiune de secundă și-a schimbat intenția și a trimis mingea în stînga. În aceeași secundă, deși eram cu corpul pe dreapta, am întins piciorul stîng spre partea opusă și am oprit balonul. A urmat al doilea penalty. N-a mai tras Baratyk, deși el era asul echipei, ci Rafinsky, care în clipa cînd așeza mingea imi spuse: „Îți strîpung ochii cu mingea asta!” I-am răspuns: „Tu ești mai slab ca Baratyk”. „Rafi” a scrișnit din dinți, și-a făcut vînt și a tras puternic în colțul drept. Am întins pumnul și am respins. Din pumnul meu, mingea a ricoșat drept la Bindea care, după o cursă uluitoare, a înscris golul nostru. Am învins atunci cu 2-0, apărînd două lovituri de „11 metri”.

— Dintre portarii de vis-à-vis, care ți-au plăcut mai mult?

— Platzer, Planicka și Glaser. Olivieri nu mi-a făcut o impresie deosebită. Dintre români, l-am apreciat întotdeauna pe Mircea David, rivalul meu nr. 1 în națională. El avea un stil mai spectaculos, se avînta mult în careu. Eu aveam avantajul că eram mai înalt ca el și aveam mai multă siguranță la baloanele pe sus. Aveam detență și minți mai mari. Ani de zile ne-am dueltat pe terenurile de fotbal, dar niciodată n-am uitat că sîntem prieteni.

— Dintre portarii actuali, cine îți inspiră mai multă siguranță?

— Mihai Ionescu de la Petrolul. Păcat că nu are mai multă experiență. Coman și Răducanu au calități deosebite, sînt calmi și curajoși, dar trebuie să lucreze mult mai mult la antrenamente. O dezluzie mare e pentru mine Suciu, în care vedeam la început cel mai bun urmaș al lui Voinescu... Și pentru că vorbim de portari, vreau să mai spun ceva. Cel mai bun antrenor al portarului este el însuși. El ocupă postul cel mai important al echipei. El ia hotărîri în fracțiuni de secundă. El trebuie deci să se pregătească cel mai bine ca să fie la înălțimea misiunii.

Noi, „bătrîni”, cei ce am apărut poarta naționalei, am fost întotdeauna conștienți de acest lucru și am căutat să ne facem datoria cu cînst. Cerem deci urmașilor noștri să nu uite acest lucru. Să-și dubleze eforturile la antrenamente, în așa fel încît nici o minge să nu-i surprîndă nepregătiți. Înimile noastre sînt alături de ei cînd îi vedem la televizor, emoțiile lor sînt ale noastre, bucuriile lor sînt întotdeauna și ale noastre...“

GEORGE MIHALACHE

Pavlovici, Cotormani, Chiroiu, Lacatoș, Dobai... Ripensia își face intrarea pe teren

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

SALAMANOV

De la Squaw Valley
la World Cup

Dacă îl întrebi pe Salamanov cum a ajuns în fotbal, îți va răspunde că datorită unui... butoi! Și dincolo de această butadă șocantă se ascunde adevărul.

Mica așezare Boiana (unde se află o biserică datină din evul mediu cu o prețioasă frescă) își împarte existența ca punct turistic de atracție și totodată suburbie a capitalei bulgare. Aici la Boiana, înfiptă în coasta muntelui Vitosa, s-a născut în anul 1943 Alexandru Salamanov. Și cum pe timpul iernii Boiana dobândește profilul unei stațiuni montane în care schiul devine mijlocul de transport cel mai la îndemână, micul Sani, neavând mijloacele materiale pentru procurarea unor schiuri adevărate, a apelat la resurse locale... În curtea vecinului său, circiumar, se aflau câteva butoaie goale. Și într-o dimineață, câteva doage și-au schimbat destinația, transformându-se ad-hoc în tălpi. Curând așii orașelului au trebuit să incline steagul în fața puștii care cobora pârțile Vitosei precum vântul de iarnă.

Intrând în liceu, Sani, dobândește, la mai puțin de 14 ani, primul titlu de campion, colecția sa ca junior numărând până în 1959, șase titluri republicane. Trecerea sa la seniori, este încununată cu o performanță mult dorită de un schior alpin: titlurile de campion național la cele trei probe clasice — coborâre, slalom special și slalom uriaș. Și ca nu cumva selecționerii să se răzgîndească (era în preajma Olimpiadei albe de la Squaw Valley) Sani repetă... hit-track-ul alpin! Iată-l deci pe Salamanov debutând ca internațional la J.O., completându-și apoi colecția de medalii în țară prin cele opt titluri de campion al Bulgariei.

A venit primăvara și tinărul schior, ca toți tinerii din Boiana au reluat drumurile la stadionul Slaviei, clubul care patronază partea de sud-vest a capitalei bulgare. Suporter entuziast al albilor sofini dar și sportiv cunoscut (datorită tălpiilor...), Salamanov a fost admis să se pregătească pe

acest stadion, bă chiar să participe la câteva meciuri de antrenament alături de vedetele primei echipe. Și poate că pentru nici un fotbalist termenul de „slalom” nu este mai propriu decât în cazul lui Salamanov, cursele acestuia printre jaloanele vii ale adversarilor, cu balonul la picior, fiind făcute pe jumătate în glumă, jumătate în serios. Și totuși Salamanov își croia astfel pîrtie în fotbal.

Intr-un singur sezon (1962) tinărul brunet, bine legat și cu alură de atlet (1,76 m., 72 kg.) a dovedit asemenea disponibilități pentru balonul rotund încît antrenorul Slaviei, pur și simplu uluit, l-a introdus în prima echipă la câteva meciuri amicale. Ceea ce părea a fi doar un „violon d'Ingre”, s-a dovedit de fapt marea pasiune a lui Salamanov. Titularizat în echipa divizionară a Slaviei, el a debutat ca internațional doar cîteva luni mai tîrziu, în 1963, contra Franței. Celebrul fundaș dreapta Rukarov își găsise urmașul. Rapiditatea execuțiilor, promptitudinea acroajelor, fermitatea deposedării ca și dispoziția evidentă pentru contraatac, l-au impus rapid pe Salamanov în fotbalul bulgar. Și de la J.O. de la Squaw Valley, Salamanov a ajuns la „World Cup '66” unde specialității prezenți acolo l-au considerat ca unul din cei mai buni fundași ai C. M.

GARRINCHA REVINE ?

După cum anunță presa din Montevideo, fostul extrem dreapta al reprezentativei Braziliei, Garrincha, a fost solicitat de către cunoscuta echipă Națională. Cu acordul clubului său Corinthians, acord care este aproape sigur, Garrincha ar urma să fie împrumutat pe timp de un an în schimbul unui alt jucător de la Națională, tot extremă, care ar putea fi Pedro Alvarez sau Domingo Perez.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

AR FI FOST UN GOL CELEBRU

Exasperat de ineficacitatea atacanților săi, căpitanul echipei Torino, portarul Vieri, a părăsit, cu mingea la picior, poarta și, după ce a parcurs drumul arătat în fotografie de săgeata albă — a ajuns în fața apărătorilor stupefiați de la Internazionale, în preajma careului de 16 metri. Aici el a pasat lui Combin și a așteptat repri-mirea mingii. Dacă pasa ar fi fost corectă Vieri, un excepțional șuter, ar fi reușit, poate, unul dintre cele mai senzaționale goluri; ca să nu mai spunem că ar fi adus, în min. 89, egalarea pentru Torino — învinsă în acel meci, cu 3-2.

COLECTĂ PUBLICĂ PENTRU RUDY HIDEN

Celebrul portar al Wunder-teamului, Rudy Hiden, se zbate într-o neagră mizerie. Cel care a fost, rînd pe rînd, vedetă în echipele vieneze și pariziene, artist de teatru și varieté, antrenor și răsfățat al publicului de pe mal toate stadioanelor lumii, a ieșit de curînd dintr-un spital din Viena fără nici un ban în buzunar și fără nici un ajutor de nicăieri. O inițiativă în acest sens a fost luată de vechiul său club W.A.C. Subscripția publică s-a soldat cu adunarea unei importante sume de bani.

O FEMEIE... ÎN TRE ZECE BĂRBAȚI

Tinăra Emilienne Mbango-Moutome în vîrstă de 18 ani, din orașul Donala (Camerun) este singura femeie din lume care activează într-o echipă masculină din prima divizie a unei țări. Ea joacă atacant la echipa „Leopardul” din orașul său natal, după ce cu un an în urmă activase la o altă echipă din divizia secundă a Camerunului. Iată-o în fotografia alăturată pe Emilienne, la sfîrșitul unui meci al echipei.

ECHIPA REPREZENTATIVĂ A MEXICULUI VA JUCA ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL

De puțin timp a început campionatul Mexicului care pentru prima oară se va disputa concomitent cu ceaaltă competiție importantă, cupa. Prima etapă de campionat s-a soldat cu cinci meciuri egale și trei victorii, marcîndu-se un număr de goluri extrem de redus: nouă.

În acest an sînt prevăzute a se disputa alternativ trei etape de campionat și una de cupă, astfel ca aceste două competiții să ia sfîrșit în luna februarie a anului viitor după care imediat va începe obșnuitul turneu anual internațional. În continuare lotul reprezentativ va porni într-un lung turneu care îl va purta prin mai multe țări din America de Sud și Europa. La sfîrșitul acestui turneu echipa reprezentativă va lua startul în noua ediție a campionatului național alături de celelalte echipe de club din țară. În acest fel se consideră că echipa reprezentativă mexicană se va prezenta la viitoarea ediție a campionatului mondial pe care o va găzdui, în cea mai bună formă.

„EL CORDOBES” EXECUTĂ UN PORTAR

Anunțam, în numărul trecut, reușitele lui Manuel Benitez, „El Cordobes”, cel mai renumit toreador al lumii. Acum vă prezentăm o imagine a unuia dintre cele trei goluri pe care el le-a marcat pentru echipa în care a jucat, Palma del Rio. Să recunoaștem că „El Cordobes” (în tricou alb) execută pe portarul echipei adverse cu dezinvoltura cu care răpune... taurii în arenă.

O FINALĂ INEDITĂ A „CUPEI ANGLIEI”

Tragerea la sorți a semifinalelor „Cupei Angliei” a creat o situație care ar putea duce la o finală unică în cei 96 ani de existență ai uneia dintre cele mai vechi competiții mondiale. Astfel, Birmingham (divizia a II-a) va înfrîna pe învingătoarea meciului dintre West Bromwich Albion și Liverpool iar Everton pe Leeds. Cum Liverpool are cele mai mari șanse de a juca semifinalea și cum nici Birmingham nu pare a fi greu de depășit, înseamnă că nu va fi prea greu de a ajunge în finală alături de Everton care are ceva șanse în meciul cu Leeds.

Dacă aceste previziuni se vor adevăra înseamnă că finala se va disputa pentru prima oară între două echipe din aceeași localitate ale căror stadioane se află la mai puțin de 400 m. distanță unul de altul.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ÎN FAȚA PORȚII

ORIZONTAL: 1) Echipă bucureșteană aie cărei buturi sînt apărate de Dănuș și Niculescu — Verbul portarilor. 2) Portar constantean — Apără la „Steagul roșu”. 3) Talentat portar al naționalei — Portar timisorean. 4) Lame muzicale — Aici — apără Gornea sau Weichelt. 5) Poruncă — Verbul

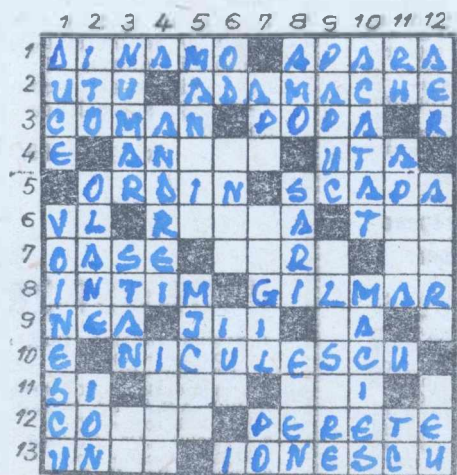
portarilor ce lasă se le intre mingea în plasa. 6) Vele! — Vestigiu al trecutului — Rocă vulcanică. 7) Si le-a fracturat Frățila în fața porții — Leagă antebrațului de palmă. 8) Comparativ. 9) Prietenos — Portar brazilian. 10) Zăpadă — Jucător (pl). 11) Vocală repetată. 12) Portar bucureștean. 13) Conjunție — Compa-

rativ pentru robinsonadele portarilor — Portar din divizia A. 12) Alt portar bucureștean — Zid. 13) Val — Portarul petroliștilor.

VERTICAL: 1) Portar orădean — Unul din cei mai valoroși portari ai României. 2) Localitate în Japonia — Pe acoperiș — Portar la Jiul Petroșeni (Vasile). 3) Una pe scatele portarilor — Portar al argesenilor — Scade! 4) Apărător al buturilor rapidiste — Navală (reg). 5) Portar la Farul — Carne slabă. 6) Odinioară — Nedrept — Aparat de portari de la hochei. 7) Prefix — Portar la Dinamo Bacău — Cap de... portar! 8) Iubesc (lat.). — Alt verb al portarilor — Abanos. 9) Portar al Brașovenilor — Trimiterea mingii spre plasă. 10) Aninat — Arbut cu fructe roșii. 11) Radu Horia — A prinde — Peete! 12) În balon — Dacă nu atinge spațiul porții — Viteaz (fig.).

Cuvinte cunoscute mai puțin: ITO.

Serghei COLOȘENCO
Constanța

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-tia: București, Bd. Mărăști 26,
Sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teodorescu, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocă

TROFEUL A SPUS ADIO ECHIIPEI STEAUA!

MATEIANU — UN REGIZOR ADMIRABIL!

Ieri, Constantin și echipa sa părăseau cu capetele plecate stadionul Republicii și,

PROGRESUL — STEAUA 2-1 (1-1)

Au marcat: Oaidă (min. 10 și 65) pentru Progresul, Voinea (min. 32) pentru Steaua. Stadion: Republicii; spectatori: 10.000. **PROGRESUL:** Matache-Neacșu, Măndoiu, Peteanu, Adr. Constantinescu-Soangher (min. 79 — Al. Constantinescu), Grama — Oaidă, Mateianu, Georgescu, Matei.

STEAUA: Haidu-Sătmăreanu, Jenei, Bălmăgeanu, Rotaru-D. Popescu (min. 65—Soș), Negrea — S. Avram, Constantin, Voinea, Tătaru. Arbitru: N. Petriceanu (București) a condus foarte slab.

firește, și scena Cupei. Progresul, această echipă care venea de la Tg. Mureș vîlăguită și destul de zdruncinată de iregularitățile comise de gazde (soldate de altfel și cu două accidentări, Țărălungă și V. Popescu), și-a adus aminte că a mai jucat o asemenea festivă militarilor, cu ani în urmă, eliminându-i tot în sferturi cu scorul de 3-1.

Puțini credeau în succesul alb-albaștrilor, judecînd prin prisma valorilor individuale pe care fiecare garnitură le-a prezentat în teren. Meciul nu a fost lipsit de momente curate de fotbal, cu câteva scene de reușite combinații, în fruntea cărora se

inscrie faza din min. 65, cînd Oaidă a obținut golul victoriei, la o minge excelent lucrată de Soangher și Mateianu, printr-o acțiune de rară spectaculozitate. De altfel „autorul moral” al acestui gol, Mateianu, a fost ieri un adevărat catalizator în joc, un regizor admirabil. Foarte bine secundat de întreaga echipă — unde a debutat promițător Grama fost la S.N. Țelenița — a știut să aplice echipei antrenată de Covaci tocmai lecția care-i convenea mai puțin: acțiuni prin pase scurte, buna folosire a jocului la interceptie, neutralizarea lui Constantin. La elementele specifice fotbalului s-a adăugat unul, la fel de indispensabil: voința de victorie, ardoarea cu care toți componenții echipei s-au dăruit de-a lungul celor 90 de minute.

Militarii au prestat o partidă la un nivel sub așteptări. Chiar și după ce a egalat, Steaua n-a avut acea răbufnire care îi era caracteristică, ci s-a lăsat, mai ales pînă la primirea golului infrîngerii, dirijată de Progresul. Reacția provocată de golul doi al lui Oaidă n-a avut claritate, a însemnat mai mult un asalt orb asupra porții lui Matache, situație din care — prin contraatacurile sale — tot Progresul putea profita, așa cum s-a întîmplat în min. 77, cînd Mateianu singur cu portarul Haidu, a șutat prea slab.

În concluzie, o victorie meritată a Progresului, recompensînd forma ascendentă a acestei formații în ultima perioadă de timp.

T. STELIAN

CINE EȘTI DUMNEATA, MACAVEI?

SIBIU 17 (prin telefon). Vagonul Arad a mai ur-

VAGONUL ARAD — DINAMO BACĂU 1-1 (0-1, 1-1)

Au marcat: Gh. Enă (min. 38) și Petschovschi III (min. 67).

Spectatori: 8.000.

VAGONUL ARAD: Gherghel-Le nard, Mülroth, Boroș (min. 32 Petschovschi III), Matusinca-Mihai, Chivu, Szeillingler-Stănoae, Dembrowschi, Macavei.

DINAMO BACĂU: Ghiță-Maghiar, Nunweiler IV, Vălașu, Velicu-Dușan, Comănescu-Ene, Daniel, Enă Gheorghe, Dembrowschi (min. 74 Băluță), David.

Arbitru: D. Isăcescu (București) bun.

cat o treaptă spre piedestalul de unde „Cupa României” privește acum la ultimele patru echipe rămase să și-o dispute. Cea încheiată aici, la Sibiu, a fost de o rară ardoare și de o mare tensiune dramatică. A cîștigat-o (profitînd și de drepturile regulamentului), divizionara B, Vagonul Arad, adică echipa lui Macavei cel tehnic și inimos. Prichindelul acesta de 1,54 m a fost, desigur, cel mai activ și mai aplaudat jucător al meciului. El a contribuit la golul egalizator al echipei sale ca de altfel și la toate acțiunile ei ofensive, care l-au descumpănit nu o dată pînă și pe temerarul Nunweiler IV. Totuși, dominarea în joc, frecvența acțiunilor la poartă și gradul lor de periculozitate au fost de partea dinamoviștilor bătăceni, stăpîni necontestată ai centrului terenului, unde Dușan a făcut

cam ce a vrut și de unde tot el a lansat mingi precise în careul advers. Aici însă, înaintașii dinamoviști, subtili în „un-doi-uri” și precizi în pase, s-au lovit de înverșunarea și norocul unui Lenard. Matusinca sau Mülroth, de forma extraordinară a portarului Gherghel sau de opoziția barei verticale (min. 103) Citeodată și imprecizia în șut a lui Dembrowschi (Dinamo) în min. 14 și 54 sau Ene II (min. 109) „lucruază” tot pentru Vagonul Arad. Dinamoviștii păreau că vor putea menține sau chiar amplifica minimul lor avantaj luat în min. 38, cînd înscrieseră Ene II, căci jucătorii lor nu pridideau să se lanseze în terenul din față, unde Chivu alterna realizări splendide cu mari

perioade de cădere. Dar Vagonul „împins” cu resurse miraculoase, de Macavei, a avut zvicniri nebănuite și în min. 76 Petschovschi III a trimis cu capul în plasă o minge centrată perfect din corner... tot de Macavei. Incurajat de gol și perspective, întreaga echipă din Arad a mai echilibrat jocul intrînd în prelungiri cu o bună condiție fizică și cu ambiții înzecite. Nici una din echipe, în ciuda ocaziilor, n-a mai reușit golul, dar victoria a fost a Vagonului Arad.

După 120 de minute arădanii se calificaseră, spectatorii aprindeau torțe în cinstea lor, iar Macavei își terminase recitalul

Ion CUPEN

SFERTURILE DE FINALĂ DIN

CUPA ROMÂNIEI

„Cupa României” și-a mai consumat, ieri, un act. În sferturile de finală, desfășurate la București, Brașov, Sibiu și Tr. Severin s-a dat lupta pentru a se ajunge în penultima fază a întrecerii: semifinalele. Performera actualiei ediții rămîne formația VAGONUL ARAD, singura „supraviețuitoare” dintre echipele de Divizia B. Ieri, după Jiul, liderul seriei secunde din B a reușit să mai elimine o echipă de prima divizie, pe Dinamo Bacău, prin egalitatea înregistrată și după 120 de minute de joc.

Prelungiri s-au înregistrat și la Tr. Severin unde Dinamo București și C.F.R. Timișoara se aflau la egalitate după 90 de minute. Celelalte două partide s-au încheiat după desfășurarea clasicele 90 minute, dînd cîștig de cauză Rapidului (în fața Politehnicii Iași) și Progresului (în fața lui Sieava). S-au calificat deci pentru semifinale a căror tragere la sorți va avea loc săptămîna viitoare iar data desfășurării lor este fixată la 12 iunie, următoarele echipe: VAGONUL ARAD, din Divizia B, DINAMO BUCUREȘTI, PROGRESUL și RAPID, din Divizia A.

RAPID S-A CALIFICAT UȘOR

BRAȘOV 17 (prin telefon). — Ajunsă în această fază a competiției, după două victorii de prestigiu (3-0 cu U.T.A. și 5-1 cu F.G. Argeș), Politehnica Iași nu și-a mai onorat palmaresul în actuala ediție a Cupei, fiind eliminată clar ca scor, dar și mai clar ca joc, de formația feroviarilor bucureșteni.

Meciul n-a avut prea multe faze de spectacol (doar 3-4 și acestea numai în repriza secundă) și nici dinamismul atît de laudat al partidelor de Cupă. Dimpotrivă chiar, prima parte s-a scurs într-o totală apatie pe teren și în tribune, carnetul nostru de însemnări fiind solicitat, o înțreagă repriză, doar pentru

înregistrarea a două banale lovitururi de colț. În aceste prime 45 de minute Politehnica a jucat efectiv cu 3 înaintași, cel de-al 4-lea (Gavrila, nr. 11) jucînd practic mijlocăș. A fost evidentă astfel intenția ieseștilor de a obține calificarea prin grația regulamentului (care le-ar fi conferit astfel drept în caz de egalitate după prelungiri), dar un picior neinspirat a lui Stoicescu, care a deviat în poartă un șut al lui Dinu, a consemnat eșecul acestor vise doar după cîteva minute de la reluare. Din acest moment, feroviarul au jucat și mai relaxat decât o făcuseră, au mai avut o ocazie bună (Dumitriu II, în min. 51, „cap” peste bară) și au majorat diferența prin Ionescu, care a împins în poartă un balon scăpat de Constantinescu. La un șut al lui Năsturescu. La 2-0, jocul a reintrat în banalitatea primei reprize, interesul spectativilor fiind îndepărtat de la ascultarea transmisiunilor de pe alte stadioane (nu înțelegem de ce se permite funcționarea stației de radio a stadioanelor în timpul meciurilor!) doar de două mari ratări ale lui Ionescu, în min. 80 și 89, precum și

de șutul viguros al lui Leahu, care a solicitat în min. 83 singura intervenție mai serioasă a lui Răducanu...

În ansamblu, un meci slab, cîștigat pe merit de

RAPID BUCUREȘTI — POLITEHNICA IAȘI 2-0 (0-0)

Au marcat: Stoicescu (min. 48) — autogol și Ionescu (min. 64).

Spectatori: 3.000.

RAPID: Răducanu-Coste, Motroo, Lupescu, Greavu-Dinu, Pop-Neagu (min. 46: Năsturescu), Dumitriu II, Ionescu, Codreanu.

POLITEHNICA: Constantinescu-Romila, Iannul, Stoicescu, Deleanu-Stefănescu, Leahu, Gavrila-Ince IV, Lupulescu (min. 76: Popovici), Cuperman.

Arbitru: Zaharia Chifor (Brașov) bun.

echipa mai bună, care n-a fost nici un moment obligată să se întrebuițeze, să umble la rezervele de energie.

Radu URZICEANU

ILUZIA VICTORIEI NU-I SUFICIENTĂ...

TURNU SEVERIN, 17 (prin telefon).

Venind spre stadion, jucătorul timișorean Samson îmi spunea că anul trecut, în semifinalea lor cu Steaua, echipa bucureșteană a înscris în min. 3 și ei nu și-au mai putut reveni de pe urma acestui șoc, fiind eliminați din Cupă. Și, desigur, azi, cînd de această dată C.F.R. a deschis scorul, tot în min. 3, prin Bungea, ei au sperat că Dinamo va reîntîi pînă la lor. S-au hrănit cu această iluzie timp de 45 de minute, vîzînd cum adversarii, timorați și crispați, ratau copilărește. Astfel Pircălab, doar la 30 de secunde după golul timișorean nu a reușit să înscrie deși nu mai avea în față decît portarul. În acest interval dinamoviștii bucureșteni s-au aflat de 9 ori în careul advers, uneori chiar în superioritate numerică, dar de fiecare dată, Lucescu, Varga, Ghergheli și Pircălab nu au reușit să tragă la poartă. Apărarea aglomerată a timișorenilor, favorizată și de terenul îngust, a rezistat în această primă repriză manevrelor simpliste (pase laterale, ritm scăzut) cu care atacau divizionarii A.

Lipsa forței de șoc dinamovistă (Lucescu este totuși un vîrf de atac improvizat) a convenit de minune timișorenilor care

au jucat în prima parte a partidei calm, combinînd eficient și periculos. Seceleanu ar fi putut chiar mări scorul în min. 10 și 30.

Introducerea lui Naghi după pauză aduce decizia și aplombul ce lipseau atacului bucureștean și în min. 68, după o excelentă combinație cu Varga și Pircălab, Naghi înscrie fulgerător. Din acel minut și pînă la sfîrșitul celor 90 de minute, pe teren s-a aflat o echipă cu resurse terminate (C.F.R.) și alta care nu reușea să înscrie în ciuda dominării nete (Dinamo).

DINAMO BUCUREȘTI — C.F.R. TIMIȘOARA 2-1 (0-1; 1-1)

Au marcat: Naghi (min. 68) și Pircălab (min. 69) pentru Dinamo, respectiv Bungea (min. 3).

Spectatori: circa 8.000. **DINAMO:** Dateu-Popa, Boc, Dinu, Ștefan-Ghergheli, Stoicescu-Pircălab, Varga, Lucescu (min. 45 Naghi) Haidu.

C.F.R.: Tatar-Zorescu, Mafa, Muschici, Speriosu-Samson, Bungea (min. 92 Chimiuc) Morovan-Fodor, Seceleanu, Panici.

Arbitru: N. Cursaru (Ploiești), bun.

În pauza dinaintea prelungirilor, toată lumea se întreba cît timp vor mai rezista feroviarii. Și răspunsul a venit în min. 97 cînd Pircălab, țișînd ca în zilele lui bune, interceptează o pasă în adîncime trimisă de Dinu și la capătul unei curse de peste 20 de metri își răscumpără ratarea din primele minute ale meciului: 2-1. Așa s-a calificat Dinamo!

Paul SLAVESCU

Pe stadioanele europene în săptămîna viitoare

20.IV: Napoli: Italia-Bulgaria (2-3), Campionatul European; 24.IV — Belgrad: Iugoslavia — Franța (1-1) — Campionatul European; și tot la 24.IV la Leipzig: R. D. Germană — Bulgaria (1-4) preliminarile turneului olimpic, la Moscova: U.R.S.S. — Belgia (amical); Manchester United — Real Madrid (tur), Cupa campionilor; A. C. Milan — Bayern München (tur), Cupa cupelor; A.E.K. Atena — Spartak Sofia, Cupa Balcanică.

PRONOSPORT

1. Steaua — Dinamo Buc.	2
2. Progresul — Rapid	X
3. U. Cluj — Farul	1
4. Dinamo Bac — F.C. Argeș	1
5. Jiul — A.S.A. Tg. Mureș	1
6. Stengul roșu — U.T.A.	1
7. Petrolul — U. Craiova	1
8. C.F.R. Pașcani — F.O.L. Gal.	1
9. Chimia Rm. V. — Ceahlăul	X
10. A.S. Cugir — Vagonul	X
11. Polit. Tim. — Crișul	1
12. C.F.R. Arad — C.F.R. Tim.	1
13. Met. Huned. — Gaz metan	1

MASOPUST SOLICITAT INTENS. Postul căpitan al echipei Cehoslovaciei, Josef Masopust, este solicitat de o serie de cluburi de peste hotare. El a primit autorizația forului din Praga de a semna un contract pe trei ani cu unul dintre următoarele cluburi care insistă pentru ca Masopust să activeze în calitate de jucător-antrenor: Crossing Moelebeck (Belgia), Racing Buenos Aires și — ca cea mai recentă ofertă — Toluca noul club-campion al Mexicului.

GENTO ȘI-A PIERDUT MEMORIA... dar din fericire pentru numai cîteva ore, în urma unei puternice loviturii la cap primită în meciul Real Madrid — Barcelona (1-1). El a urmat un tratament medical și, după toate probabilitățile, va fi prezent în formația Realului la meciul de miercură viitoare, cu Manchester United din „Cupa campionilor europeni”.

CEL MAI TINAR ANTRENOR DIN PRIMA LIGA A R. F. A GERMANIEI. Succesorul lui Elek Schwartz la conducerea lui Eintracht Frankfurt va fi Eric Bibbeck, care nu are decît 33 de ani; el conduce în prezent echipa Rot Weiss Essen. Ribbeck va fi cel mai tînar antrenor de prima ligă din R. F. a Germaniei.

55 JUCATORI SUSPENDAȚI ÎN ANGLIA. În cursul actualului sezon, numărul jucătorilor suspendați, în prima ligă, ca și cu prilejul partidelor din campionatele europene, s-a ridicat la 55. Președintele Ununii jucătorilor profesioniști englezi, Cliff Lloyd, întreprinde actualmente o energică acțiune pe lîngă Federația și liga engleză pentru ca suspendările să fie dictate ca număr de meciuri și nu pe durată de timp. Actualul sistem de suspendare duce la situații de neegalitate pentru că programul cluburilor engleze nu este absolut același și este posibil ca un jucător suspendat pe o perioadă mai mică de timp să lipsească de la mai multe partide decît alt jucător sancționat cu o suspendare pe o durată mai mare de timp. Ca principal argument al acțiunii sale, Lloyd, citează cazul jucătorului Coleman (Manchester City), suspendat pe o săptămînă, dar absent din echipa lui la două partide, cele cu Stoke City și Tottenham.

TREI ABSENȚI LA BELGRAD. De pe listele de 22 înaintate de federațiile iugoslave și franceze pentru meciul de miercuri, de la Belgrad, lipsesc trei dintre jucătorii care au evoluat în prima partidă, de la Marsilia, disputată la 6 aprilie. E vorba de Simon și

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

Combin (Franța) și Musovici (Iugoslavia).

A ÎNCEPUT O NOUĂ EDIȚIE A „CUPEI AFRICHI”, DAR PRECEDENTA NU S-A TERMINAT! Recent s-a disputat primul meci din noua ediție a „Cupei Africii”, „Etoile” Congo Brazzaville — Freetown Sierra Leone. Dar, de notat că precedentă ediție nu s-a încheiat, finala — aflată sub o contestație — neavînd loc la 17 februarie cum stabilise „Confederația africană de fotbal”.

U.R.S.S. A AMINAT MECIUL AMICAL CU SCOTIA, avînd un program prea încărcat și preocuparea principală fiind calificarea în turneul final al Campionatului European. Cererea federației sovietice a convenit forului scoțian pentru că la data acestui joc (27 mai) n-ar fi avut la dispoziție pe cel mai bun jucător, acesta fiind plecat în turnee cu echipele lor de club. Totuși, pentru 27 mai federația din Glasgow intenționează să perfecțeze un meci amical cu echipa Olandei, evident un adversar mai slab ca reprezentativa U.R.S.S.

ECHIPA DE TINERET A BULGARIEI ȘI-A PĂSTRAT TROFEUL 2-1 AMINAT MECIUL CUPA SPERANTELOR”. Ieri, la Sofia, reprezentativa de tineret a Bulgariei și-a apărat cu succes